

První pečeť

Jeffersonville, Indiana, USA
18. březen, 1963

1 Skloňme své hlavy k modlitbě. Náš nebeský Otče, děkujeme Ti za tuto další možnost sem přijít dnes večer a Tebe uctívat. Jsme vděční, že jsme naživu a že jsme obdrželi toto veliké zjevení věčného života, který přebývá v nás. A přišli jsme dnes večer, Otče, společně studovat Tvé Slovo — tato veliká skrytá tajemství, jenž byla skryta od založení světa; a Beránek je ten jediný, který nám to může zjevit. Prosím, abys dnes večer přišel mezi nás, vzal Své Slovo a zjevil je nám, abychom se dozvěděli, jak můžeme být Jeho lepšími služebníky v této poslední době. Ó, Bože, jelikož nyní vidíme, že jsme v posledním čase, pomoz nám poznat naše místo, Pane, a též křehkost našich bytostí, a jistotu brzkého příchodu Páně. Prosíme o to v Ježíšově jménu. Amen.

Tuším, že to byl David, který řekl: „Veselím se z toho, že mi říkáno bývá: Pojdme do domu Hospodinova.“ Je to vždycky veliká pocta přijít a společně studovat Slovo, to nám skýtá tuto velikou naději.

2 Mnozí zde stojí, a proto budu pospíchat, jak jen budu moci. Ale doufám, že jste se radovali z přítomnosti Ducha Svatého, jako já v těchto několika posledních příležitostech. A dnes mě potkalo něco, co se mi nestalo už dávno. Studoval jsem zde zjevení ohledně otevření této Pečetě.

Před léty jsem tím zde procházel — tuším, že asi před nějakými dvaceti lety, nebo tak nějak — ale tak či onak, nebyl jsem s tím docela spokojen. Měl jsem dojem jako kdyby něco stále... obzvláště v těch pečetích, protože ty pečetě jsou samy o sobě knihou. To je kniha. Ta kniha to je jedna zapečetěná kniha. To začíná...

3 Třeba, kdybych měl zde něco... chci vám ukázat, co tím míním. Zde je pečeť. Zde je jeden... a vy ho svinete takto — tak to bylo svinuto. A vy ho svinete tímto způsobem, a na konci z toho vyčnívá takový kousek, takto. To je první pečeť. V pořádku. To je tedy první část knihy. A další pečeť je svinuta tímto způsobem, hned vedle ní. Je svinuta takto, jako zde. A na konci, zde, zde vyčnívá další kousek, a to znamená dvě pečetě. A takto byla napsána celá Bible — ve svitcích. A tak zlomit tyto pečetě, znamená otevřít tajemství této knihy.

4 Dostali jste se k tomu, abyste si prostudovali u Jeremiáše, jak on napsal (mnozí z vás si včera večer dělali poznámky), jak byly napsány tyto pečetě a uloženy, aby se zachovaly, než on se vrátí po sedmdesáti letech ze zajetí? On se měl vrátit a vyžádat si své vlastnictví. A chci zde prohlásit, že není možné... neexistuje způsob jak to všechno vyjádřit, protože to je věčné Slovo. To je věčná Kniha. A proto se můžeme dotknout pouze těch důležitějších věcí.

A dnes, když budeme studovat, mám zde poznamenáno mnoho citátů, které si můžete prostudovat. A rovněž... pásky rovněž odhalí mnoho z těch věcí, když budete studovat.

5 Zde je tolik různých věcí. Kdybych se měl postavit zde na pódiu a zjevit vám to takovým způsobem, jak mi to bylo zjeveno v té místnosti, aj, to by bylo úžasné! Ale když člověk sem přijde je prostě pod tlakem a přeskakuje, a snaží se dotknout pouze té hlavní části, aby to lidé mohli uvidět.

6 Opravdu si cením té písničky, kterou nám zazpíval bratr Ungren: „Dolů ze Své Slávy.“ Kdyby On nepřišel ze Slávy, kde bychom se všichni v tento večer nacházeli? A tak jsme vděční, že On přišel a pomohl nám.

7 Nyní, vzhledem k tolika stojícím, budeme dnes co nejvíce pospíchat. Neříkám, že budeme pospíchat za každou cenu, ale chci říci, že začneme tak rychle jak to jen bude možné.

A nyní otevřeme, poté... měli jsme už 1. kapitulu, 2., 3., 4., 5. včera večer; a dnes večer začínáme 6. kapitolu knihy Zjevení. Během studia této kapitoly se budeme odkazovat na různá místa, zároveň jak Starého tak i Nového zákona, protože celá tato kniha je zjevením Ježíše Krista. To je celistvé zjevení Ježíše Krista, zjevení Pana Ježíše. To je Bůh, jenž se sám zjevuje v této knize — zjevení Sebe samého skrze Krista v této knize.

Kristus je zjevení Boží. On přišel zjevit Boha, protože On a Bůh byli totéž. Bůh byl v Kristu a smířil svět se Sebou. Jinými slovy, nepoznal bys nikdy kým je Bůh, pokud se On sám skrze Krista nezjeví. Pak Jej můžeš vidět. Před léty jsem si myslel, že Bůh se asi na mě hněvá, ale Kristus mě miluje. Pak jsem zjistil, že jsou toutéž osobou, hleďte, a Kristus je absolutně samotným srdcem Božím.

8 A nyní, zatímco to budeme studovat, nyní to porovnáváme... První tři knihy Bible, Zjevení — které jsme hezky pročesali v církevních věcích, sedmi církevních věcích. Je zde tedy sedm věků církve, sedm pečetí, sedm trub, a koflíků, nečistí duchové jako žáby. A to vše jde vedle sebe. Ó, jak bych si přál mít zde velikou mapu a nakreslit to tak, jak to vidím. Jak probíhají ty jednotlivé události. Nakreslil jsem to na malém archu papíru, a víte... a doposud je všechno naprosto přesné, co se týče času a věků jak přicházely a odcházely a všechno se to naprosto přesně prolíná.

A tak zcela vzato to nemusí být v pořádku, ale je to podle mého úsudku každopádně to nejlepší co znám. A vím jedno, že když dělám to nejlepší, co umím, a udělám chybu, když se snažím udělat to nejlepší, to nejlepší co umím, že mi Bůh jistě odpustí, že jsem to udělal... tu chybu, pokud jsem se jí dopustil.

9 Nuže, tyto první tři knihy jsou na počátku, Sedm věků církve. A potom, ve 4. kapitole Zjevení shledáváme, že Jan je vyzdvížen nahoru. Sledujeme tyto církve. Tam už o církevních věcích toho není příliš moc řečeno. A myslím si, že v tom bodu budou lidé trochu překvapeni. Oni umísťují církve do soužení, do těch věcí, které se tam mají dít. A jak jsem už řekl v neděli, včera: „Najednou propuknou ta soužení, pak se budete podívat nad tím, proč nebylo...?“ První příchod je vytržení. A pak to bude, jako vždycky: je to už za námi a vy jste to nepostřehli. Vidíte.

Nuže, této církvi toho není příliš moc zaslíbeno, té církvi z pohanů, Nevěště.

10 Nuže, chci, abyste měli na mysli, že je církev a je Nevěsta. Vždycky to musíte nechat běžet v trojkách. Čtyřka je špatná; trojka... Tři, sedm, deset, dvanáct, dvacet čtyři, čtyřicet a padesát — to jsou nepřekonatelná čísla. Bible je... Bůh uložil své poselství v těchto biblických číslech. A když dostaneš něco, co by se vzdalovalo od jednoho z těchto čísel, raději dávej pozor. Napříště ti to správně nevyjde. Musíš to přivést zpět, tam, k výchozímu bodu.

11 Bratr Vayle, bratr Lee Vayle — doufám, že je zde. Onehdy jsme hovořili o lidech, kteří... sešli na scestí. Je to jako střelba do terče. Jestliže puška je přesně vyvážená, dokonale seřízena včetně hledí, musí zasáhnout cíl, jestliže se nepohne nebo nezvrtne nebo ji neodchýlí nějaká vibrace, a kdykoliv... nebo se neuchýlí větrem. Kdykoliv se odchýlí, je třeba udělat pouze jednu věc: Vrátit se tam, kde opustila dráhu a zkusit to znovu, pokud má zasáhnout cíl. Jestliže se tak nestane, tedy prostě mine cíl.

12 A mám zato, že stejně tak to je se studiem Bible. Jestliže zjistíme, že jsme něco začali, co správně nevychází, hleďte, někde jsme udělali chybu. Pak se musíte vrátit. Svým rozumem to nikdy nevybádáte. To prostě není... právě jsme zjistili v Písmech, že nebyl nikdo na nebi ani na zemi, ani pod zemí, kdykoliv v minulosti nebo v budoucnosti, že by to mohl učinit. To může udělat jedině Beránek. Duchovenské semináře — jejich výklady — cokoliv by to bylo, to prostě neznamená nic. Je zapotřebí Beránka, aby to zjevil. Tím to hasne. A tak doufáme, že On nám pomůže.

13 Jan byl vytržen vzhůru, ve 4. kapitole, aby spatřil věci, které byly, které jsou a které mají přijít. Ale církev končí ve 4. kapitole a Kristus bere církve nahoru, vychvacuje ji na povětří na setkání s Ním, a ona se neukáže až do 19. kapitoly, kdy se On vrací jako Král králů a Pán pánů zase zpět se svou církví. A nyní... Ó, doufám, že se nám to podaří někdy probrat do konce, snad ještě dříve, než On přijde. Pokud ne, to nevádí — uvidíme to tak jako tak.

14 Nuže, v této 5. kapitole, zlomení těchto pečetí... nuže, ta sedminásobně zapečetěná kniha... Nejdříve si chceme tu první pečeť přečíst. Včera večer jsme shledali (ještě malé pozadí), že když se Jan podíval a uviděl tu knihu nadále v ruce původního Vlastníka — totiž Boha... Vzpomínáte si, kým byla ztracena? Adamem. On přišel o tu knihu života kvůli satanově moudrosti, on přišel o své dědictví. On ztratil všechno, a nebylo žádné cesty k vykoupení.

Pak Bůh byl učiněn na podobenství člověka, sestoupil a stal se pro nás Vykupitelem, aby nás vykoupil. A nyní shledáváme, že ty věci, které byly v minulých dobách tajemné, mají být pro nás otevřeny v těchto posledních dnech.

15 Nyní rovněž shledáváme následující: Jakmile Jan uslyšel to oznámení o příbuzném Vykupiteli, aby předstoupil a uplatnil svá práva, nebylo nikoho, kdo by to mohl učinit. Nikdo v nebi, nikdo na zemi, nikdo pod zemí, nikdo nebyl hoden, byť jen do knihy nahlédnout. Pomyslete na to! Žádná osoba, vůbec, nikdo nebyl hoden tam ani nahlédnout. A Jan začal plakat.

Uvědomil si, že všechno... tehdy nebyla šance vykoupení. Všechno bylo promeškáno, a rychle... vidíme, že netrvalo dlouho a přestal plakat, protože mu bylo oznámeno tou jednou bytostí nebo spíše bylo řečeno tím jedním starcem: „Neplač. Hle, zvítězil Lev z pokolení Judy.“ — Jinými slovy zvítězil a dobyt.

16 Jan se obrátil a uviděl přicházejícího Beránka. Musel být zkrvavený, zbitý a zraněný. Byl zabitý. Beránek, který byl zabitý, a stále zakrvácený. Jestliže jste někdy podřezali a zabili beránka, každopádně způsob jakým byl Beránek... On byl na kříži rozsekaný na kusy, kopí v Jeho boku, hřeby v rukou a nohou, trní nad obočím. On byl hrozně zřízený. A ten Beránek předstoupil a přišel k Tomu, jenž seděl na trůnu, který držel celou vlastnickou listinu vykoupení. Beránek přistoupil a vzal knihu z ruky sedícího na trůnu a otevřel ty pečeti, otevřel tu knihu.

A potom, když se to stalo, zjistili jsme, že se v nebi muselo dít něco úžasného, protože ti starci a... těch dvacet čtyři starců a ty bytosti, a všechno v nebi začalo volat: „Ty jsi hoden,“ a zde přicházejí andělé a vylévají koflíky s modlitbami svatých. Svatí pod oltářem jásají: „Ty jsi hoden, ó, Beránku,

protože jsi nás vykoupil, a nyní jsi nás učinil králi a kněžími, a budeme kralovat na zemi"... Ó, aj! A tak to bylo, když On otevřel knihu.

17 Vidíte tedy, že ta kniha byla opravdu naplánována a napsána před založením světa. Tato kniha — Bible — byla ve skutečnosti napsána před založením světa. A Kristus, jako Beránek, byl zabitý před založením světa. A údy Jeho nevěsty, jejich jména byla vložena do Beránkovy knihy života před založením světa. Ale je to zapečetěno a nyní se to zjevuje — čí jména tam byla a vše co s tím souvisí. Jak velká věc! A Jan, když to uviděl, řekl, že všechno co bylo v nebi, všechno co bylo pod zemí, slyšel říkat: „Amen, blahoslavenství a čest.“ Pro něj to byl zkrátka veliký čas, protože Beránek byl hoden.

18 A nyní, ten Beránek teď stojí v tento večer, když vstupujeme do 6. kapitoly. On má knihu ve své ruce a začíná ji zjevovat. A, ó, dnes bych se dopustil... Doufám, že lidé jsou duchovní. Dopustil bych se v této otázce hrozného omylu, nebýt toho, že... kolem 12. hodiny, kdy Duch Svatý přišel do pokoje a opravil mě v něčem, co jsem si zapisoval, že řeknu.

Vzal jsem to ze starého konceptu. Neměl jsem o tom nic. Nevím co je druhá pečeť, naprosto nic. Ale měl jsem takovou starou osnovu o tom, o čem jsem mluvil před několika lety, a dělal jsem si poznámky. A vzal jsem ten kontext od Dr. Smitha a spousty dalších významných učitelů, které jsem si nashromáždil. A všichni do jednoho tomu věřili a tak jsem si to poznamenal. A chystal jsem se říct: „Dobrá, budu to studovat z tohoto pohledu.“ A tam, asi kolem 12. hodiny v poledne, Duch Svatý prostě přivánil do toho pokoje, a celou tuto záležitost jednoduše přede mnou otevřel, a zde to bylo, o tom otevření první pečete.

19 Když zde stojím v tento večer, jsem skálopevně přesvědčen, že to co vám chci dnes večer ukázat je pravda Evangelia. Prostě vím, že tomu tak je. Protože, jestliže zjevení je v rozporu se Slovem, pak už není více zjevením. A dobře víte, že některé nesmysly vypadají úplně stejně jako pravda, a přece nejsou pravdivé. Vypadají jako by byly, ač ve skutečnosti nejsou.

20 Nyní tedy shledáváme Beránka s knihou. A teď v 6. kapitole čteme:

Dále jsem viděl, jak Beránek otevřel první z těch pečeti, a slyšel jsem jednu z těch čtyř bytostí, jak řekla hromovým hlasem: „Pojd' a dívej se.“

A hle, spatřil jsem bílého koně a ten, který na něm seděl, měl luk. Byla mu dána koruna a on vyjel ve vítězství, a aby zvítězil.

21 Nuže, to je první pečeť, ta, kterou z milosti Boží chceme dnes večer objasnit. Podle svého nejlepšího... Jsem si vědom toho, že člověk, který to chce objasnit, chodí po tenkém ledě, pokud neví, co dělá.

A tak, jestliže to ke mně přišlo skrze zjevení, podám vám to zase tak. A jestliže to mám pouze ze svého vlastního rozumu, pak vám to rovněž dopředu řeknu. Ale jsem skálopevně přesvědčen, tak jak zde stojím v tento večer, že to ke mně přišlo dnes čerstvě od Všemohoucího! Nejsem náchylný k tomu říkat něco jen tak pro nic za nic, obzvláště když se jedná o tuto část Písma. Doufám, že chápete, o čem teď mluvím. Víte, že není snadné mluvit o věcech, které se tam zdánlivě nacházejí, předtím než se stanou. Nemůžete to říct, dokud se ta věc nestane. Vidíte? Sledujete a nasloucháte těmto věcem?

22 Tak tedy, tato sedminásobně zapečetěná svinutá kniha je teď Beránkem uvolněna. Přistupujeme k tomu místu dnes večer. Bože, pomoz nám, když jsou pečete lámány a uvolňovány, tajemství knihy jsou zjevena. Teď vidíte, že to je zapečetěná kniha. Inu, věříme tomu, že ano? Věříme, že to je zapečetěná kniha. Nuže, předtím jsme o tom nevěděli, ale ve skutečnosti tomu tak je! Je zapečetěna sedmi pečeti. To znamená, vzadu je ta kniha zapečetěna sedmi pečeti.

23 Když jsme rozjímali o takovém druhu knihy, je to jako kdybychom ji ovinuli páskou — sedm pásek. Ale to není ten druh knihy; to je svitek. A když ten svitek je odvázan, ten jeden; pak přímo v tom svitku leží druhá část — a je zde přímo řečeno o se jedná, ale to je tajemství. A přece jsme do toho pronikli, ale pamatujte, ta kniha je zapečetěna. A ta kniha je knihou tajemství zjevení. Je zjevením Ježíše Krista, vidíte, knihou zjevení. A nyní vidíte, jak lidé během věků chtěli do toho proniknout a dostat se dovnitř. My všichni!

24 A přece...

Jednou si vzpomínám... Jestli je zde někde náhodou pan Bohannon nebo někdo z jeho příbuzných, nechtěl bych si stěžovat. Pan Bohannon je mým důvěrným přítelem. A on byl ředitelem Komunálních služeb, kde jsem byl zaměstnán. Když jsem byl právě obrácen, řekl jsem mu, že by měl číst knihu Zjevení. A on řekl: „Pokoušel jsem se to přečíst.“ On řekl... a pan Bohannon byl skvělým mužem, byl členem církve, a... nevím kam všude on patřil. Ale on řekl: „Myslím si, že Jan si musel dát k večeři hodně pálivé papriky a šel do postele s plným žaludkem.“

25 Řekl jsem mu (i když mě to mohlo stát zaměstnání), řekl jsem mu: „Nestydíte se něco takového říct?“ Byl jsem ještě mladíkem, ale řekl jsem mu: „Nestydíte se něco takového říct o Slově Božím?“ Byl jsem ještě klukem — nebylo mi více než — snad jedenadvacet, dvaadvacet let. A o práci byla nouze a byla krize, a přece jsem pociťoval bázeň, když jsem hanil — slyšel hanit Slovo Boží. Ono je pravdivé! Je zcela pravdivé!

A tak to nebyl ani sen, ani noční můra. To nevězelo v tom, co Jan snědl... on byl na ostrově Patmos, protože se pokoušel uspořádat Slovo Boží do knižní podoby, a byl římskou vládou poslán do vyhnanství. A byl na tom ostrově ve dni Páně a slyšel za sebou hlas jako mnohých vod, a obrátil se, aby se podíval, a uviděl sedm zlatých svíců. A tam uprostřed nich stál Syn Boží.

26 Nuže... pak tedy ta kniha je zjevením. Tedy, zjevení je to, o čem bylo něco oznámeno, něco, co bylo zjeveno. A nyní (všimněte si, abyste to nezapomněli!), ona je uzavřená až do pozdější doby, vidíte. Její celé tajemství je až do poslední doby uzavřeno. Zjišťujeme to zde v Písmu.

27 Nuže, ta tajemství té knihy jsou zjevena během lámání těch pečetí. A když ty pečeteť jsou úplně zlomeny, čas vykoupení pominul, protože Beránek opustil své místo přímluvce a vyšel uplatnit své právo. Mezi tím byl prostředníkem. Ale když probíhá opravdové zjevení pečetí, když se začínají lámat, Beránek vychází ze svatyně. To je podle Slova. Četli jsme to včera večer. Vyšel z prostředku a vzal tu knihu. A tak už není přímluvcem, protože když Jej nazvali lvem — to znamená Králem, pak už není přímluvcem.

28 A ačkoli herci v těchto pečetích začínají v prvním věku církve... nuže, dejte pozor, abyste pokud možno důkladně pochopili pozadí nebo aspoň tak důkladně jak to je jen možné. Herci... úmyslně to tak říkám, protože herec je někdo, kdo mění masky.

V tomto dějství dnes večer uvidíme, že to je satan, který mění masky. A všichni herci... Kristus hrál svou roli, kterou předvedl, když se z Ducha stal člověkem, on pouze vložil na sebe herecké roucho — lidské tělo — a sestoupil v podobě člověka, aby se mohl stát příbuzným vykupitelem.

29 Podívejte se teď, to je pouze tvářnost herce. Z toho důvodu to všechno je ukázáno v podobnostech, oni jsou zde jako šelmy a zvířata, a tak dále. To je prostě hra. A ti herci začínají v prvním věku církve, protože to byl Kristus, který se zjevoval sedmi věkům církve. Rozumíte tomu? V pořádku. Vidíte, Kristus zjevuje sám sebe sedmi věkům církve. Potom napříč těmi věky církve se táhne veliký zmatek. Potom na konci věků církve poselství toho sedmého anděla sebere všechna tato ztracená tajemství, a položí je před církví, vidíte. Nuže, teď to budeme pozorovat.

30 Ale tehdy nebyly zjeveny v jejich opravdovém stavu. Nuže, v biblických dobách, ta tajemství tam byla, a oni viděli průběh těchto věcí, tak jak je uviděl Jan. Nyní on řekl: „Tam je jezdec na bílém koni,“ ale tajemství, které v tom vězí... toho jezdce provází tajemství. Nuže, oni to nevěděli, co to bylo, ale má to být zjeveno. Má to být zjeveno poté, když Beránek opustí Otcův trůn přímluvce, jako příbuzný vykupitel.

31 Chystám se zde vsunout jednu drobnost. Nuže, pokud se někomu dostanou do ruky tyto pásky... každý člověk může mluvit to, co se mu líbí. Má na to právo, o všem, o čem je přesvědčen. Ale víte, jestliže si kazatel nepřeje, aby se to dostalo mezi jeho lidi, řekněte mu, aby to nebral. Toto je pro lidi, ke kterým jsem byl poslán, abych mluvil. A proto musím zjevovat to co je pravda.

32 Nuže, když ten Beránek v době té přímluvy byl tam vzadu, on věděl, že tam jsou obsažena jména, která tam byla vložena před založením světa. A tak dlouho, jak tato jména ještě nejsou projevna zde na zemi, On tam musí zůstat jako přímluvce. Pochopili jste? Dokonale — předurčení, že?

V pořádku, On tam musí zůstat, protože přišel zemřít za ty, které Bůh určil k věčnému životu. On je viděl díky Svému předzvědění, nikoliv díky Svě vlastní vůli. Jeho vůlí bylo, aby nikdo nezahynul, ale skrze Svě předzvědění On věděl, kdo zahyne a kdo ne.

A proto tak dlouho jak tam zůstává byt' jedině jméno, které na zemi ještě nebylo oznámeno, Kristus tam musel setrvat jako přímluvce, aby se o to jméno postaral. Ale jakmile to poslední jméno bylo ošploucháno v tom bělicím prostředku Chloroxu, pak už dny jeho přímluvy skončily. „Kdo je nečistý, ať je dál nečistým; a svatý... i nadále je svatým.“ Opouští svatyni a ona se potom stává soudní stolicí. Běda pak těm mimo Krista.

33 Nyní, všimněte si. Ale to musí být zjeveno, když Beránek opouští své místo přímluvce u Otce. (Nuže, to je Zjevení 5.) Inu, On bere knihu pečetí — knihu pečetí neboli knihu zapečetěnou pečetěmi — láme je, a ukazuje těm... podívejte, nyní na konci věků, poté, když přímlouvání pominulo, věky církve skončily... On přichází v prvním věku, Efezském věku, zjevil, poslal posla. Pozorujte, co se děje, zatím co tím budeme procházet dál.

Zde je ten plán toho: To první, co se děje, je oznámení v nebi. Co se děje? Otevírá se pečeť. Co to znamená? Tajemství se odkrývá. A když je tajemství rozvinuto, pak zazní trouba. Ona oznamuje válku. Udeří rána, a věk církve se otevírá. Vidíte? Kvůli čemu je ta válka? Ten anděl církve uchopí Boží

tajemství, které ještě není plně zjeveno, ale když to udělá, on se chopí Božího tajemství a pak s tím pospíchá k lidem — poté když mu je to tajemství dáno, on předstupuje před lid. Co on tam venku dělá? On začíná zvěstovat to poselství. A co to způsobí? Válku! Duchovní válku.

34 A potom bere Bůh svého posla s vyvolenými pro tento věk a uloží je ke spánku. A potom nechá dopadnout ránu na ty, kteří to odmítli — to je dočasný soud.

A pak, jakmile to pomine, On jde dál. A oni utvoří denominaci a ustanoví denominace a oni pokračují v díle tohoto muže — jako při Wesleyovi, a všech těch ostatních — až to vše upadne znovu do puntičkářství, a potom přichází další tajemství. Co se pak stane? Další posel přichází na zem k novému věku církve. A když přichází, zazní trouba. On vyhláší válku. A co se děje pak? Pak nakonec on je vzat pryč. A potom, když je odložen stranou, udeří rána — zničí je. Duchovní smrt udeří církev a je ta tam, tato skupina. A potom to jde k dalšímu.

Ó, to je veliký plán a tak se dostaneme až k poslednímu andělovi. Nuže, on nemá žádné zvláštní tajemství, ale on shromažďuje všechno, co se v minulých věcích ztratilo — všechny pravdy, které ještě nebyly pravdivě zjeveny, vidíte, jak to zjevení přichází. A on ty věci zjevuje ve svém dni. Jestliže si to chcete přečíst, je to zde: Zjevení 10:1 asi do 4, tam se to dozvíte. V pořádku.

35 Podívejte se, bere knihu pečetí, láme je a ukazuje sedmému andělovi, protože pouze to — ta tajemství Boží — je služba sedmého anděla! Nuže, právě jsme probrali církevní věky spolu s historií, abychom to dokázali. To je andělské poselství sedmé církve. V pořádku, zjevuje všechna tajemství, která byla v minulosti — všechny věci z minulosti. Zjevení 10:1-7. To se má stát.

36 Nyní si pamatujte, ve dnech sedmého anděla — jeho hlasu, když zazní ta trouba Evangelia — on má ukončit všechna tajemství Boží. Právě tak jako... On předstupuje v raných věcích církve (za chvíli se tím budeme zabývat) s naukou, tehdy... Nejdříve to je pouhé mluvení, pak to je nauka, potom se to stává Zákonem, potom se to stává církví. A skrze temné věky, z temných věků vystupuje nejdříve první reformace s Lutherem. A on s sebou přinesl různé tajemné věci, které se udály během toho věku církve (všechny tam v minulosti), ale on to nikdy neukončil.

A potom následoval Wesley s posvěcením. On toho obdržel už více, ale také to nedokončil. Zanechal všude rozuzlené konce, jako třeba pokropení místo křtu. A Luther přijal: „Otce, Syna a Ducha Svatého, místo Pána Ježíše Krista — a všechny tyto různé věci.“

37 Potom následoval Letniční věk se křtem Ducha Svatého a oni se na tom uzavřeli. Nuže, více věků už nemůže existovat. To jsou všechny. To je Laodicejský věk. A dále se během studia písem dozvídáme, že poslové k jednotlivým věkům přicházejí pokaždé na konci těchto jednotlivých věků. Pavel přišel ke konci toho věku. Dozvídáme se, že Ireneus přišel ke konci svého věku. Martin na konci svého věku; Luther, na konci Katolického věku. A co? — Wesley, na konci Luteránského věku, a letniční na konci věku posvěcení, se křtem Duchem Svatým.

A na konci Letničního věku máme naději přijmout podle Slova — ať mi Bůh dnes pomůže, abych vám to zde v tom ukázal — že máme obdržet posla, který posbírá všechny tyto rozuzlené konce, a zjeví celé tajemství Boží k vytržení církve.

38 Pak sem přichází těch sedm tajemných hromů, které dokonce ani nejsou napsány. Opravdu! A já věřím, že těchto sedm hromů v těch posledních dnech bude zjeveno proto, aby nevěsta byla shromážděna do víry k vytržení; protože s tím, co jsme doposud obdrželi, bychom nebyli schopni toho dosáhnout. Existuje něco, v čem musíme pokročit dál. Nemáme ani dostatek víry k Božskému uzdravení. Musíme však mít dost víry k proměně v jediném okamžiku, abychom byli odklizeni z této země. A o tom se za chvíli dozvíme, bude-li vůle Páně, vyhledáme kde to je napsáno.

39 Pak přicházejí soudy těch činitelů nepravosti... Nuže, hleďte, skrze tyto věky, když byly tyto pečetě lámány... až do zlomení poslední pečetě. A nyní, když oni tyto pečetě pozorovali a pouze se domnívali, o co se v tom jedná, teď na konci věků (věků církve), na všechny činitele nepravosti přijde řada a vstoupí do toho soužení.

Všichni původci nepravosti těch sedmi pečetí, kteří tajemným způsobem působili v církvi... a za chvíli se dozvíme, že oni působili dokonce ve jménu církve. Oni se nazývají církví! Jen se přesvědčte, zda to není pravda! Jaký div, že jsem byl tolik proti denominaci, aniž bych věděl proč.

Oni skončí... Nuže, to začalo na počátku v umírněné formě a zhoršovalo se to víc a víc, dokud... a lidé šli přímo do toho a říkali: „Ó, ano, to je prostě skvělé.“ Ale v těch posledních dnech jsou tyto věci uváděny ve známost. A nakonec to dojde tak daleko, že oni vejdu přímo do období soužení.

40 Jak může někdo tvrdit, že Kristova nevěsta bude procházet soužením? To nechápu! Ona je soužení zproštěna. Když církev byla souzena — a oni se sami soudili a přijali tu krev — jak Bůh může soudit člověka, který je dokonale, úplně bez hříchů? Řeknete: „Takový člověk neexistuje.“ Každý znovuzrozený

věřící, opravdový věřící, je před Bohem dokonale, absolutně bez hříchů. On nedůvěřuje svým vlastním skutkům; ale krvi Ježíše, do které padlo jeho vyznání. Tak praví Bible. Vidíte?

„Kdo se narodil z Boha, nepáchá hřích a nemůže hřešit.“ Jak můžete z člověka dělat hříšníka, jestliže bělicí prostředek krve Ježíše Krista je mezi ním a Bohem? Ona rozptýlí hřích tak, že z něho nic nezůstane. Jak by mohla tato čistá Kristova krev tam dopustit ještě nějaký hřích? To není možné.

Ježíš řekl: „Budte tedy dokonalí, jako váš Otec, který je v nebesích dokonalý je.“ A je vůbec možné připustit myšlenku o dokonalosti? A přece Ježíš to požaduje; a jestliže to Ježíš požaduje, On musí k tomu mít nějakou možnost. A On ji opravdu má — svou vlastní krev.

41 Nuže, On zjevuje všechna tajemství, jenž byla v minulosti zapomenuta. Nuže, jedná se o to, že v poslední době ta tajemství, která začala v dávné minulosti a probíhala těmito věky církve, mají být zjevena zde při zlámání těchto pečetí — zde v posledním dni, poté když čas orodování se chýlí ke konci, v této době.

Pak soudy očekávají na ty, kteří zůstali pozadu. Oni do toho vejdou. To je poté, když nevěsta je vzata ze scény.

42 Ó, přečtěme si o tom něco z Písma. Rádi si poznamenáváte citáty Písma? Vezměme 2. Tesalonicenským, jen krátce a chvíli se tomu budeme věnovat. Tam máme co do činění s nádherným obrazem. Mám to rád. Podívejte. Ano, 2. Tesalonicenským, a chci vzít 2. kapitolu 2. Tessalonicenském a 7. verš. Podívejte, 2. Tessalonicenském 2:7. Myslím si, že to je správně. Nuže, poznamenával jsem si to s třesením a chvěním.

... tajemství této bezbožnosti již přece působí; jen čeká... dokud nebude odstraněn z cesty ten, kdo ji dosud zadržuje.

Kdo? Ten kdo zdržuje. Podívejte, tajemství... tajemství bezbožnosti tam na začátku v tom prvním církevním věku, zde. Pavel zde píše a mluví o tajemství bezbožnosti... Co je bezbožnost? Nepravost je, něco o čem víte, že nemáte dělat a přesto to děláte. A Pavel říká, že na zemi jsou právě takoví, činitelé nepravosti.

43 Ó, kdybyste... chystáme se... přečtěme si dál ten odstavec. Začneme trošku dál — 3. verš.

Nenechte se od nikoho žádným způsobem oklamat. Ten den totiž nenastane, dokud napřed nepřijde odpadnutí a nebude zjeven ten [č-l-o-v-ě-k] člověk hříchu, ten syn zatracení [to je pravda],

který se staví na odpor a povyšuje se nade všechno, čemu se říká Bůh a co se uctívá, takže se posadí v Božím chrámu jako Bůh a bude se vydávat za Boha. [Promíjí hříchy]

Nevzpomínáte si, že jsem vám to říkal, když jsem byl ještě u vás? [Rád bych se tehdy posadil a naslouchal jeho nauce.]

A víte, co ho nyní zadržuje - proto, aby byl zjeven až ve svůj čas.

Nikoliv tehdy, podívejte! Nikoliv tehdy, ale ve svém čase. Vidíte, při zlomení té pečetě, se přesně dozvíme, co to bylo. Kdo je ten muž bezbožnosti? Kdo je ten muž hříchu? Ten pachatel nepravosti, a má být zjeven ve svém čase?

44 *Tajemství této bezbožnosti již přece působí [svůdci jenž svádějí lidi od něčeho k něčemu]; jen čeká [Bůh], dokud... nebude odstraněn z cesty ten [církve, Kristus, nevěsta], kdo ji dosud zadržuje.*

A tehdy se zjeví ten bezbožník [během lámání pečetí v tom čase. Pavel řekl: „Nikoliv v mé době, nýbrž v době kdy bude zjeven.“ Rozumíte?] Kterého Pán zabije dechem svých úst [za chvíli se k tomu dostaneme] dechem svých úst [pozorujte co to je] a zničí jase svého příchodu.

Příchod toho bezbožníka odpovídá satanovu působení [jeho, jeho, muže, jenž působí po způsobu satana] s jeho veškerou mocí, znameními a lživými zázraky a s veškerým klamem nepravosti [svádí lidi nepravostí] v těch, kdo hynou (nikoliv nevěsta; v těch, jenž po takových věcí vyhlížejí), protože nepřijali lásku k pravdě [a pravdou je Kristus a Kristus je Slovem, ale oni dali přednost vyznání víry], aby mohli být spaseni.

A proto na ně Bůh pošle mocné působení bludu, aby uvěřili lži [zde by se mělo překládat „té lži“ a nikoliv „lži“, „té lži“ — té stejné, kterou řekl Evě].

a aby... kdo neuvěřili pravdě, ale našli zálibu v nepravosti, byli odsouzeni.

45 Jaká výpověď! Ó! Potom co je nevěsta vzata, potom se tento muž hříchu zjeví. Ona, ta pravá nevěsta Kristova, byla vyvolena z každého věku církve.

{Text nebyl přeložen.}

Nuže, jednou jsem řekl takovou poznámku, že nevěsta by mohla odejít a vy byste o tom nic nevěděli. To je pravda. Kdosi řekl: „Dobrá, bratře Branhame, to bude velmi malá skupina.“ Ježíš řekl: „Jako bylo za Noemových dnů (inu, o tom si můžete promluvit s Ním), kde osm duší bylo spaseno skrze vodu, tak bude při příchodu Syna člověka.“

46 Kdyby dnes odešlo ve vytržení osm set lidí, zítra byste o tom ani neuslyšeli, stejně tak i příštího dne, nikdy. Oni by zmizeli a vy byste o tom nic nevěděli. Tatáž věc by se opakovala.

Co tím chci říci? Nechci vás strašit, znepokojoval. Ale chci, abyste byli ve střehu. Buďte hotoví, bděte, každou minutu. Přestaňte s vašimi nesmysly. Berte Boha vážně, protože je později než si myslíte.

47 Nuže, pamatujte, ta opravdová nevěsta... Nuže, existuje falešná nevěsta. Měli jsme to ve Zjevení 17. Ona praví: „Nejsem vdovou, nic nepotřebuji,“ sedí na šarlatové šelmě a tak dále (na šelmě). Ale ta opravdová nevěsta bude v počtu tisíců krát tisíců lidí. Ale ona bude vyvolena z každého věku církve — pokaždé, když vyšlo poselství a lidé mu uvěřili a přijali ho v celém světě, které měli dostupné, když byli zapečetěni ke dni vykoupení.

Copak Ježíš neřekl totéž, když řekl: „Zvuk zazněl v sedmém bdění?“ To je ten poslední věk. A řekl: „Hle, ženich přichází! Vyjděte mu vstříc!“

Tehdy přišla spící panna, protřela si oči a řekla: „Předpokládám, že bych rovněž měla mít trochu toho oleje. Snad bych se měla o to trochu postarat.“

A ta opravdová ryzí nevěsta se postavila a řekla: „Máme dost jen pro sebe. Máme dost jen sami pro sebe. Nemůžeme vám dát. Jestliže toho trochu chcete, jděte a promodlete se.“

48 A zatímco ona odešla, přišel ženich a nevěsta s ním odešla. A potom ten zbytek, ty, které byly absolutně panny, církev, zůstaly venku. A On řekl: „Tam bude pláč, nářek a skřípání zubů.“ Vidíte?

Nuže, to jsou ti vyvolení. A když se ozval ten zvuk: „Hle, ženich přichází,“ každá, která zesnula v průběhu těchto věků, se probudila — každá jedna!

49 Hledte, Bůh se nechystá, jak se domníváme, vyhledat pro sebe několik tisíc lidí z tohoto věku a vzít je. To jsou samí vyvolení z každého věku! A proto Kristus musí zůstat tam vzadu na trůnu prostředníka a přimlouvat se, dokud nepřijde ten poslední v tom posledním věku. A tato zjevení, potom (na co se ona vztahovala), jsou zlomena těmito lidem, a oni vidí, co se již stalo. Pochopili jste to teď? V pořádku.

50 Všimněte si, ti ostatní co zesnuli — členové církve — neožijí, dokud nepomine těch tisíc let. Členové církve, křesťané, církev, neožijí do konce toho tisíce let, a potom oni předstoupí a stanou před nevěstou. Tak je to. Stanou před Králem a královnou. Sláva!

Jistá církev dnes se nazvala „Královnou nebes.“ Královnou nebes je oddělená nevěsta Kristova, a ona přichází s Ním. Daniel to viděl a řekl: „Tisícové tisíců sloužili jemu.“ A budete-li pozorně sledovat ty verše zde v Danieli, soud zasedl, a knihy byly otevřeny.

51 Nyní si zapamatujte, když On přijde, přijde se svoji nevěstou. Manželka slouží svému manželovi. A tisíce tisíců sloužily Jemu a soud zasedl a knihy byly otevřeny, a jiná kniha byla otevřena, která je knihou života. To není žádná nevěsta! Ona už odešla a vrátila se zpět, a stála na soudu těch pokolení, které odmítly poselství Evangelia.

Copak Ježíš neřekl: „Královna jihu povstane na soudu s tímto pokolením a odsoudí ho, neboť přijela z končin světa, aby slyšela Šalomounovu moudrost, a hle, zde je více než Šalomoun.“

52 Tam bude zasedat soud. Královna ze Sáby, z jihu, stála na soudu. A její vlastní svědectví... dokonce nebyla Židovkou. Přišla s tím pokolením, které bylo židovské. A oni byli slepí a promeškali ho, protože... oni Jej očekávali, ale On přišel tak jednoduše, že to proletělo nad jejich hlavami, takto. A zde se ta veliká královna pokořila a přišla, a přijala to poselství. „A povstane na soudu,“ řekl, „a odsoudí toto pokolení.“

53 Nuže, můžete stále sledovat ty tři třídy lidí? Tato kniha, ze které byli souzeni mrtví; a jiná kniha, kniha života — ti, jejichž jména byla v knize života. Říkáte: „Jestliže tvé jméno je v knize života, v pořádku, že ano?“ Nikoliv, přátelé!

Podívejte se, Jidáš Išariotský měl své jméno v knize života. Nyní namítnete, že to je chyba! Ježíš v Matouši 10 jim dal moc vymítat ďábly a poslal je uzdravovat nemocné, očišťovat malomocné a křísit mrtvé. A oni šli a vrátili se, Jidáš byl s nimi. A vymítali ďábly a dělali všechny možné zázraky, a vrátili se,

a řekli: „Dokonce ďáblové jsou nám poddaní.“

Ježíš řekl: „Neradujte se, že se vám poddávají ďábli, ale radujte se, že vaše jména jsou zapsána v nebi“ a Jidáš byl s nimi! Ale co se stalo? Když ta vyvolená skupina došla tak daleko, že měla přijít až k letnicím a opravdu přijmout Ducha Svatého, Jidáš se vybarvil. On bude tam na soudu.

A tak ty knihy byly otevřeny a kniha života byla otevřena, a každý člověk byl podle toho souzen. A nevěsta tam stála s Kristem a soudila svět.

54 Zdaliž Pavel neřekl: „Jak někdo z vás (on mluví k nevěstě) se odvažuje, když má při nebo jinou záležitost proti druhému, obrátit se k nespravedlivým zákonům? Nevíte, že svatí budou soudit svět?“ Je to tak. Svatí budou soudit a vládnout světem. To je pravda!

Říkáte: „To není možné, taková malá skupina...?“ Já nevím, jak se to stane, ale On řekl, že to tak bude. A tím, nakolik vím, je věc vyřešena.

55 Nuže, všimněte si, ti ostatní mrtví však neožili (ti členové církve — mrtví členové církve), dokud se nenaplnilo těch tisíc let. A potom po tisíci letech oni byli shromážděni. Přišlo další vzkříšení, to je druhé vzkříšení, a oni tam byli shromážděni. A Kristus a Církev, nevěsta (nikoliv církev, nevěsta), Kristus a královna (nikoliv církev), tam stáli Kristus s nevěstou. A oni byli odděleni jako ovce od kozlů. Tak je to! Tam přicházejí ti členové církve.

A jestliže slyšeli pravdu a tu pravdu odmítli, co tam asi bude řečeno, když tam bude kolem rozvinuto plátno a budou tam odhaleny dokonce i tvoje myšlenky, jak jsi o této věci přemýšlel? Jak z toho vyvázneš, když tam na těch nebeských plátnech ve veliké Boží televizi se ukáže, že tvoje myšlenky byly zpupné? Tvoje vlastní myšlenky tam v té hodině promluví proti tobě!

A tak, pokud mluvíš o jedné věci a uvažuješ o jiné věci, raději s tím přestaň. Upři své myšlenky na Boha. Uchovej je v čistotě a zůstaň tak a mluv stále to stejné. Neříkej: „Dobrá, řeknu, že tomu věřím, ale musím se přesvědčit.“ Věř tomu! Amen.

56 Všimněte si, proč tito umírají, oni projdou obdobím zkoušek, soužení, protože ve skutečnosti nejsou pod krví. Oni sice tvrdí, že jsou, ale ve skutečnosti nejsou. Jakby mohli být podrobeni zkoušce očištění, když bělicí prostředek krve Ježíše Krista snímá každý symptom hříchu a zbavuje tě všech ostatních neduhů? A ty jsi již mrtev a tvůj život je skryt v Něm skrze Boha a jsi tam zapečetěn Duchem Svatým.

Za co pak můžeš být souzen? Kde obdržíš své očištění? Z čeho máš být očištěn, když jsi dokonalý a bezhříšný v Kristu? K čemu je tedy soud?

Ale zde to je ta spící hromádka, které se to prostě nepovedlo.

57 Nuže, oni na to nestačili po celá léta, hleďte, ale to je hodina zjevení, kdy to bylo zjeveno — právě při příchodu nevěsty, v tom posledním vzchopení se, při příchodu těch posledních věcí... Vše směřuje ke konci, přátelé, věřím tomu.

Kdy? Nevím. Nemohu říct, ale všechno... dnes chci žít tak, jako by se to mělo stát dnes v noci, chci být hotov. On může přijít večer; ale nemusí přijít ještě třeba dvacet let. Nevím, kdy On přijde, ale kdykoliv... A můj život může skončit dnes večer. A to co jsem zde udělal, bude skončeno. A musím se s Ním setkat u soudu takový, jaký jsem tam odešel. Kam se strom naklání, tam padne.

58 Pamatuj, když šly kupovat olej, ony... „Ó,“ řekneš. „Nuže, okamžik, bratře Branhame. O tom nevím.“ Když šly kupovat olej, když se vrátily, ženich už byl pryč a dveře byly zavřené. A ony klepaly a nařikaly: „Pust' nás dovnitř, otevři nám,“ ale byly uvrženy do temnosti zevnitřních.

Nuže, pokud si přeješ nějaký předobraz o tom, hle: „V Noemově době,“ Ježíš řekl... když se na to odkazoval. Tedy, v Noemově době vešli do korábu a byli přeneseni v čase toho soudu. Ale to nebylo předobrazem Kristovy nevěsty. Typem nevěsty byl Enoch.

Enoch... Noe přešel (skrz nevěstu) — skrz období soužení a trpěl, opil se, a zemřel. Ale Enoch chodil před Bohem pět set let a měl svědectví, že se Bohu líbil kvůli své víře ve vytržení; a jednoduše začal kráčet a pokračoval na nebesa... dokud nepřišel domů, aniž by okusil smrt. On nezemřel!

59 To je náš předobraz, který žijeme a zůstaneme, že nepředejdeme ty nebo nebudeme překážet tomu stejnému typu lidí, kteří zesnuli, kteří zesnuli stářím — vysokým věkem. Oni zemřeli, ale nejsou mrtví. Oni spí! Amen! Oni spí; oni nejsou mrtví! A není třeba nic jiného, než aby je Ženich probudil. A my, kdo zůstaneme živí, rozhodně nepředejdeme ty, kdo zesnuli. Protože trouba Boží zazní a mrtví v Kristu povstanou jako první; potom my, kdo zůstaneme živí, budeme spolu s nimi uchváćeni do oblak vstříc Pánu. A ostatní mrtví neožili po dobu tisíce let. Je to tak! Oni prošli obdobím soužení. Co to bylo? Jako Enoch.

60 Víte co, Noe pozoroval Enocha. Protože když Enoch najednou zmizel, pak věděl, že soud je tu. On se věnoval korábu, ale Noe nešel nahoru. On se povznesl jen trochu a byl skrze soužení přenesen. Přešel obdobím soužení a zemřel — smrt. Vidíte? Noe byl přenesen skrz; zatímco Enoch byl přenesen, aniž by okusil smrt — jako typ uchvácené církve spolu s těmi, kteří zesnuli, aby se setkali s Pánem v povětří, a zbytek církve je převeden obdobím soužení. Sám z toho nemohu vyvodit žádný jiný závěr! Enoch byl vytržen — neokusil smrt.

61 Nuže. Nyní začneme na chvíli studovat. Pojdme sem... k naší lekci, pokud se tu zastavíme, nedostaneme se k této pečetě. Nuže, všimněte si. Vezměme nyní... protože budeme mít dlouhou... Snad zítra večer nebo pozítří, sem tam udeříme zvukem pozounu, protože pozoun zní současně s těmi pečetěmi. Je to tatáž věc — jako když se otvírá věk církve — to je přesně totéž.

62 Tedy, pozoun vždycky oznamuje válku nebo politické nepokoje, (to dělá pozoun... politické nepokoje) a způsobuje válku. Když vzniknou v politice zmatky a oni se zcela pomatou, jak jsme to zrovna zažili, hleďte. Válka je nablízku.

Ale podívejte se, toto království ještě stále patří satanovi. On stále ještě drží tu část ve své ruce, protože... proč? Ono je vykoupeno Kristem. Ale On vykonává dílo příbuzného vykupitele a vybírá své poddané, až přijme to poslední jméno zapsané v té knize, a bude zapečetěno. Inu, pochopili jste to? Pak sestupuje ze svého trůnu, z trůnu svého Otce, předstupuje, bere knihu z Božích rukou z trůnu a uplatňuje své právo. První věc, kterou udělá — zavolá svoji nevěstu. Amen! A co vezme dál? Vezme svého odpůrce satana, sváže ho a vhodí do ohně, se všemi jeho následovníky.

Nyní si pamatujte, to nebylo Rusko! Nikoliv. Antikrist to je uhlazený chlapík. Jen pozorujte jak je uhlazený. On je chytrý. Ano, přátelé. Je potřeba Ducha Svatého, to je ta jediná věc, která jej může předstihnout.

63 Všimněte si, pozouny znamenají politické nepokoje, války. Matouš 24, tam o tom Ježíš mluví. On řekl: „Budete pak slyšet války a zprávy o válkách...” Hleďte, po celou dobu. Zapamatujte si, že to řekl Ježíš: Války, zlé zvěsti, války, zlé zvěsti a války, a běží to rovnou ke konci. To je zvuk pozounu.

Nuže, když přejdeme k pozounům, vrátíme se k těm válkám a zmíníme se o každé z nich a ukážeme, jak ony provázely církve. Ukážeme, jak provázejí ty pečetě. Války a válečné zvěsti. A pozoun oznamuje politické nepokoje, zatímco pečeť se zabývá náboženskými nepokoji.

Pečeť je otevřena, poselství je uvolněno. A potom se církve vždycky zařídí podle svých vlastních politických kolejí a tak dále, se všemi svými hodnostáři. A když spadne opravdové poselství a předstoupí posel, on — s nimi pořádně zacvičí. Je to tak! To jsou náboženské nepokoje spojené s otevřením pečetě. To je to, co se děje.

Ano.

64 Oni si hoví na Siónu. Církve se usadí a... „Všechno je zařízeno.” Jako Anglikánská církev — oni si hezky hověli. Katolická církev — všichni si hověli, a najednou přišel Luther. A byly tu náboženské nepokoje. Ano, přátelé, jistě!

Nu co, církve pokračovala k Zwinglimu a od Zwingliho k těm dalším, a ke Kalvínovi. A za chvíli si začala hovět Anglikánská církev a vše bylo v pohodě. A potom přišel Wesley! To bylo náboženské vzbuření. Tak je to! Hleďte, to vždycky oznamuje náboženský nepokoj.

65 Nuže, ta pečeť. Nyní si z toho něco přečteme. Chci to vzít. Budeme číst... začal jsem o tom mluvit příliš zešíroka.

Dále jsem viděl, jak Beránek otevřel první z těch pečetí [co se stalo?], a slyšel jsem jednu z těch čtyř bytostí, jak řekla hromovým hlasem...

Ó, jak bych se chtěl u toho na pár minut zastavit! Doufám, že všichni lidé, kteří vědí o těchto věcech a očekávají na útěchu Páně, budou teď pozorně studovat, a rovněž ti u pásků, že o tom budou přemýšlet.

Ta první věc, která se přihodila... Když Beránek zlomil tu první pečeť, ozval se hrom. Nuže, to má nějaký smysl. To něco znamená. To má význam. Není nic, co by nemělo význam. V pořádku, hrom, zazněl hrom. Jsem zvědav, co ten hrom znamená.

66 Přečtěme si trochu více. Otevřeme Matouše... ne, vezměme nejdříve sv. Jana. Sv. Jan, 12. kapitolu a chvílečku vydržte. Sv. Jan, 12. kapitola a začneme od 23. verše sv. Jana 12. A poslouchajte zde velice pozorně; pak se už tomu nebudete více divit.

Ježíš jim tedy odpověděl: „Přišla hodina, aby Syn člověka byl oslaven.”

Hledte, zde jsme na konci jednoho věku. Jeho služba se blíží ke konci. „Přišla hodina, aby Syn člověka byl oslaven.“ A co s tou hodinou, která přišla, když jeho nevěsta má být vzata? Co když už přišla hodina, že času více nebude? Ten anděl je připraven postavit jednu nohu na zemi a druhou na moři, s duhou kolem své hlavy. Se svými nohama... a říct: „Čas vypršel.“ A kromě toho On pozvedl svoji ruku a přísáhl, že času už více nebude, když se to stane. Jak dokonalé to je — je to přísěžné prohlášení pro církve! „Přišla hodina, aby Syn člověka byl oslaven.“

Amen, amen, říkám vám: Pokud zrno pšenice nepadne do země a nezemře, zůstane samo. Ale pokud zemře, přinese mnoho úrody.

Kdo má rád svou duši, ten ji ztratí, a kdo nenávidí svou duši v tomto světě, uchrání ji k věčnému životu.

Slouží-li mi někdo, ať mě následuje; a tam, kde jsem já, bude i můj služebník. A bude-li mi někdo sloužit, Otec ho poctí.

Má duše je teď zarmoucená...

67 Namítnete: „Dobrá, On se blíží k cíli své cesty a je zarmoucen?“ Co tě může zarmoutit, když se má stát taková veliká duchovní událost? Ó, aj!

Má duše je teď zarmoucená a co mám říci? Otče, vysvobod' mě z této hodiny? Ale proto jsem přišel, k této hodině.

Otče, oslav své jméno! Tehdy se z nebe ozval hlas: Oslavil jsem a ještě oslavím.

A zástup, který tam stál a slyšel to, řekl: Zahřmělo...

68 Když Beránek vzal tu knihu a otevřel první pečeť, Bůh promluvil ze svého věčného trůnu a řekl, čím byla ta pečeť, která měla být zjevena. Ale když to bylo položeno před Jana, byl to pouhý symbol. Když to Jan uviděl, bylo to pouhé tajemství. Proč? To ještě tehdy ani nebylo zjeveno. To nemůže být zjeveno dřív, než v čase konce, jak On řekl. Ale přišlo to ve formě symbolu.

Když zaburácel ten hrom... vzpomeňte si, ten hlasitý, burácející hlas hromu je Božím hlasem. Tak je řečeno v Bibli, vidíte. Burácející hrom. Oni si mysleli, že to udeřil hrom, ale to byl Bůh. On tomu rozuměl, protože Jemu to bylo zjeveno. To byl hrom.

A všimněte si, otevření první pečeti... První pečeť, když byla otevřena ve formě symbolu, zahřmělo! Nu, a co se stane, když bude otevřena ve skutečnosti?

69 Jakmile Beránek srazil tu pečeť, zahřmělo. A co tím bylo zjeveno? Nikoliv celý její obsah. To první souvisí s Bohem, to druhé je symbolem, pak je to zjeveno — tři věci, vidíte. To přichází od trůnu. Nejprve to nemůže být viděno, slyšeno, prostě nic. Je to zapečetěno. Krev Beránka zaplatila tu cenu. Když On to vyřkl, zahřmělo. A když to udělal, vyrazil jezdec na bílém koni. A stále to zůstalo symbolem.

70 Ted' sledujte. On řekl, že to bude uvedeno ve známost v těch posledních dnech, ale to předstupuje v symbolu církve. Rozumíte tomu, církvi? To přichází v symbolu církve, která... Oni vědí, že tam je pečeť, ale ještě neví, co v tom vězí, protože to je jezdec na bílém koni. A to může být zjeveno pouze v posledním dnu, když je ta skutečná pečeť zlomena. Zlomena, a komu? Nikoliv Kristu, církvi.

Všimněte si... Ó, aj, to působí na mě tak, že se třesu! Doufám, že církve tomu správně rozumí. Tím míním vás, lidé — já vás chci nazývat nevěstou. Rozumíte tomu?

71 Hlas hromu. Odkud zazněl ten hlas? Z trůnu, odkud se Beránek právě vzdálil jako přímluvce. Nyní On zde stojí, aby zaujal své místo a uplatnil nárok. Ale hrom zazněl zevnitř trůnu — zahřmělo! A tam stál Beránek. Ozval se hrom, z místa odkud přišel Beránek — opustil trůn Otce, a šel převzít svůj vlastní trůn. Sláva! Nepromeškejte to, přátelé.

Jako křesťané všichni víme, že Bůh přísáhl Davidovi, že vzbudí Krista, který se posadí na jeho trůnu a dá mu zde na zemi věčné království. On to splnil. A Ježíš řekl: „Kdo přemůže antikrista a všechny věci zde na zemi, bude se mnou sedět na mém trůnu, jako jsem zvítězil já, a posadil se na trůnu svého Otce.“

72 A tak On jednou povstane z trůnu svého Otce a půjde převzít svůj vlastní trůn. Nyní On přichází, aby zavolal své poddané. Jak si na ně uplatní nárok? On už má ve své ruce knihu vykoupení. Sláva!

Ó, cítím se tak skvěle, že zazpívám písničku:

Brzy Beránek vezme svou nevěstu
aby byla navždy při jeho boku,
a nebeský zástup shromáždí se (aby to sledoval);
Ó, to bude podívána,
všichni svatí v běloskvoucím rouchu,

a s Ježíšem budeme stolovat na věky.

Ó, aj! Můžeme tedy mluvit o posazení se v nebeských místech teď! Jaké to bude, jestliže to můžeme takto pociťovat už teď, když sedíme zde na zemi před nastáním vytržení, v tom stavu v jakém jsme teď, a můžeme se z toho radovat; stát kolem stěn, stát v dešti, jen abychom to mohli poslouchat. A co bude, když Jej tam spatříme sedícího? Ó, aj! Ó, to bude nádherný čas!

73 On opustil trůn svého Otce a předstoupil, jako jeho Syn, aby se stal... je Synem Davidovým. Izrael si myslel, že On to vykoná tehdy. Vzpomeňte si, co řekla kananejská žena: „Synu Davidův?“ Vzpomeňte, co řekl Bartimeus: „Synu Davidův?“ Ježíš znal ten plán, oni ne. Oni ho chtěli dostat na trůn násilím. Dokonce Pilát se ho na to zeptal. Ale On řekl: „Kdyby moje království bylo z toho světa, moji poddaní by za mě bojovali. Moje království je shůry.“ Ale On řekl: „Když se modlíte, prosťe: ‚Přijď království Tvé, buď vůle Tvá, jako v nebi tak i na zemi.‘“ Amen. Jak slavná je ta veliká věc.

74 On tedy opustil trůn Otce, aby se ujal svého vlastního trůnu. Nyní předstoupil, opustil své dílo prostředníka, aby si nárokoval svůj vlastní trůn, své vykoupené poddané. Kvůli tomu sestoupil z trůnu, aby to vykonal. Potom ta bytost podobná lvu řekla Janovi: „Pojď a hled.“ Sledujte to! Čtete to?

... otevřel první z těch pečeti, a slyšel jsem jednu z těch čtyř bytostí, jak řekla hromovým hlasem:...

Vy víte, čím byly tyto bytosti. Probírali jsme to: Jedna jako lev, jedna jako tele, jedna jako člověk, a jedna jako orel. Nuže, ta první bytost řekla... pozorujte. Pokaždé je zde jiná bytost, dokud nepřejedou ti čtyři jezdci. To jsou čtyři bytosti a zde jsou čtyři jezdci.

Všimněte si, každá z těch bytostí oznamuje: Matouš, Marek, Lukáš a Jan. Chceme se k tomu vrátit a prokázat, kdo je Matouš, kdo je Marek, kdo je Jan, každý podle toho jak přicházel.

75 Nyní si všimněte, jedna z těch bytostí řekla: „Pojď a dívej se.“ On uslyšel hlas hromu a jedna bytost řekla: „Nyní se pojď podívat.“ Jinými slovy, zde stojí Beránek a Jan stojí opodál, a pozoruje. Beránek sestupuje z trůnu, podobá se zabitému — potřísněný krví. To je ten, který byl shledán hodným, a když vztáhne ruku, aby vzal knihu, všechno začíná volat, křičet, a jásat, protože ví, že vykoupení bylo zapláceno.

76 Nuže, On přichází uplatnit právo na své vlastnictví. A tak vezme tu knihu, postaví se před Janem, stáhne, zlomí tu pečeť, odtrhne tu pečeť. A když odtrhne tu pečeť, udeří na tom místě hrom. A když zaburácí hrom, Jan nepochybně mohl vyskočit do vzduchu, když zaburácel ten hrom. A potom jedna z těch čtyř bytostí řekla: „Nyní pojď a podívej se, co to je, co pod tím bylo zjeveno. (Ó, aj!) Jane, napiš, co vidíš.“

A tak Jan jde a rozhlíží se, co by to mohlo být. Jan se jde podívat na to, co řekl ten hrom. Tehdy ta bytost řekla Janovi: „Pojď a dívej se, čím je tajemství pod tou první pečetí.“ Hrom, hlas Stvořitele, ten to vyřknu. Nuže, on měl vědět, co tam bylo. Ó, aj!

77 Ale zvažte, on to nyní napsal, ale když začal psát, co mluvilo těch sedm jiných hromů, řekl mu: „Nepiš to.“ On měl pověření psát všechno, co vidí. Ale když se ozvalo těch sedm hromů ze Zjevení 10, řekl: „To nepiš vůbec.“ To jsou tajemství.

Doposud ještě nevíme, čím ony jsou. Ale podle mého názoru ony budou záhy zjeveny. A když se to stane, dá to církvi víru k milosti ve vytržení. My jsme už právě prošli vším, co nám je známo. Skrže všechna období, sledovali jsme všechno. Viděli jsme ta Boží tajemství. Viděli jsme, jak se ukázalo to veliké shromáždění nevěsty v těch posledních dnech. A přece je v tom stále něco, co si ještě nemůžeme objasnit. Ještě je tu něco.

Ale představuji si, že když tato tajemství začnou předstupovat — Bůh řekl: „Nyní to zadrž. Počkej okamžik. Zjeví se v tom dni. Nepiš to vůbec, Jane, protože by o to klopýtali. Nech to tak. Ale zjeví se v tom dni, kdy vyvstane tato potřeba.“

Ty hromy nikdy nepromlouvaly zbytečně. Pamatujte, jako ta kapka inkoustu, všechno má svůj účel, vše k něčemu slouží. Pozorujte, Stvořitel promluvil a on poslouchal ten hlas, a šel se podívat.

78 Ale nyní Beránek ukazuje Janovi v symbolu církve jako na podobenství nějakého odstavce Písma, oznámení církvi — co zapsat. On mu to jednoduše ukazuje a říká: „Teď o tom nemluv, čím to je. Nechoď a neříkej...“ Hle co to znamená. Hle co je pod tou sedmou pečetí... nechoď a neříkej to (protože kdybych Janovi řekl, ať to udělá, pak by celý plán na rozhraní věků byl narušen). „To je tajemství!“

On si prostě přeje... Jeho příchod... On řekl: „Nikdo nebude vědět, kdy přijdu; prostě přijdu“ a hotovo. Není mou věcí vědět kdy. Prostě budu připraven. Vidíte?

79 Pak řekl... Jan tedy vystoupil dopředu a pomyslel si: „Teď to uvidím.“ A co se stalo? Jan postoupil

dopředu, co měl udělat? Měl to nyní zapsat pro věky církve. Právě to měl udělat — zapsat to pro věky církve. „Napiš to, co vidíš o těch zlatých svícnech na začátku. Napiš to tomu sboru a řekni jim to.“

80 V pořádku, hrom zazněl a Jan věděl, že to byl Boží hlas. A potom ta bytost podobná lvu řekla: „Pojď a podívej se, co to je,“ a Jan pokročil kupředu, nuže, s perem, aby zapsal to, co měl právě uvidět.

Inu, on nikdy přesně neuviděl, co to bylo. On to nepochopil. Ale to co viděl, bylo to, co Bůh bude posílat do církve ve „stanovený čas.“ Nyní on obdržel... On to bude — jak to vždy dělal — dělat, objasní to, když nastane vhodná doba k tomu, aby to objasnil. Ale tehdy k objasnění nebyla vhodná doba. Proč? Protože On hodlal udržet to tajemství do posledního věku. A za zvuku poselství posledního anděla mají být tato tajemství shromážděna a vyjasněna.

81 Ale to co Jan uviděl, to byl pouze bílý kůň vyjíždějící s jezdcem. A to bylo to, co on napsal. To zaznělo: „Pojď a podívej.“ A Jan se šel podívat, co by mohl napsat pro církev. A když tak učinil, uviděl bílého koně, a ten který na něm seděl, měl luk a vyjel vítězně, aby vítězil. A byla mu dána koruna. Tak tedy, to je asi vše, co Jan uviděl, a tak to taky zapsal.

Podívejte, to je nyní jako symbol. Tak to obdržela církev, ale se zaslíbením, že v posledních dnech On to zjeví, ukáže čím to je. Necht' nám Bůh pomůže tomu porozumět.

82 Věky církve... ale není to plně oznámeno až do sedmého poselství toho posledního věku. Všimněte si, on začal... ten posel sedmého věku církve, pokud si toho všimnete, on nezaložil denominaci jako ti ostatní. Zapamatujte si, on nezačal... nuže, můžete se přesvědčit, že on je proti tomu.

Byl proti tomu Eliáš? Jistě že byl. Byl proti tomu Jan (s duchem Eliášovým)? Jakého ducha měl v sobě Eliáš? On byl... nikdo o něm nic nevěděl. On byl prostě mužem, ale on byl prorokem. Byl nenáviděn. Aj! A ve které době on povstal? Právě v době popularity Izraele, když oni všichni zesvětštili. A on vystoupil. A byl nepřítelem žen. Jistě. A miloval divočinu. To byla jeho povaha.

83 To by měli poznat lidé, když tento muž s tímtež duchem vystoupí. Když Jan vystoupil a nebyl oblečen jako ta ostatní smetánka, jak jsem již včera večer řekl. Takoví líbají nemluvnata, oddávají, pohřbívají a tak dále. Ale ten muž přišel jako člověk z divočiny. Kým on byl? On miloval divočinu.

On udělal ještě jedno, on si zošklivil denominace. On řekl: „Nuže, neříkejte ‚patříme k té nebo oné,‘ neboť pravím vám, že Bůh může z těch kamenů vzbudit děti Abrahamovi.“ On nebyl člověkem kompromisu. On řekl: „Přišli jste vidět třtinu klátící se větrem?“ Jan? Ne! Nikoliv, přátelé.

84 A co on ještě dělal? On řekl Herodiadě to, co Eliáš řekl Jezabel. On to řekl Herodesovi přímo do očí: „To je nezákonné, abys ji měl.“ On mu za to sťal hlavu. Ona chtěla Eliáše dostat. Stejný duch, který byl v Jezabel, byl i v této ženě. A ta stejná věc je dnes v Jezabelině církvi — totéž.

Nuže, všimněte si toho. Jak velikou jsme zde našli lekci. Nuže, to vypadá, jako by to tito lidé měli poznat. Jan těmto lidem vyhuboval a stál tam... vypadalo to, jako by měli poznat, že to byl duch Eliáše. Oni to vlastně měli pochopit.

85 Nuže, shledáváme (a viděli jsme to už v průběhu věků církve), že podle Písma je nám zaslíben návrat toho ducha přímo před koncem času. Je to pravda? Nuže, všimněte si, všimněte si jeho povahy. Nuže, on nezačne další věk církve jako třeba Luther a Wesley, a ti ostatní. On nezačne další věk církve, protože další věk církve už nepřijde. Žádný další nebude. A tak on musí být proti tomu, neboť jeho duch bude přesně takový, jako v minulosti — tentýž Duch.

Jak jsem řekl už včera večer: „Bohu se zalíbilo použít ho třikrát.“ To je jeho číslo — tři. Ne dva, tři! On ho už dvakrát použil, teď se chystá použít ho znovu. On to řekl. On to zaslíbil.

86 Všimněte si. On... všimněte si nyní, když On to udělal. On nezaloží denominaci, protože Laodicejský věk je posledním věkem. A sedmý andělský posel, který je sedmým poslem sedmého věku církve, bude tím, který to zjeví skrze Ducha Svatého, všechny ty tajemné věci, které se chystá... Kolik z vás zde bylo včera večer. Ukažte vaše ruce. Mám za to, že to nemusím číst znovu. Víte, kde to je — v 10. kapitole. V pořádku.

V pořádku.

87 Reformátoři vystoupili reformovat padlý církevní věk, ten poslední co byl před nimi. Poté co reformátoři přišli a církevní věk reformovali z jeho původního stavu, oni se vrátili (církve) zpět do světa a nový věk církve začal. Vždy to tak bylo — vždycky. Inu, tím jsme se už zabývali, že?

Jinými slovy, byl zde věk Katolické církve, Římskokatolické církve. Pak přišel Luther, reformátor. On byl nazván reformátorem. A co on dělal? On začíná úderem kladiva, a tím protestuje proti církvi. A víte co se děje vzápětí? On buduje tu stejnou věc, kterou přišel vypudit — zase další církev.

Pak nastává další církevní věk. A ihned, víte, přichází... Církevní věk se ocitá v takovém zmatku, že přichází John Wesley, další reformátor. Vidíte, on zbudoval další církevní věk. Chápete, co tím míním? Zbudovali další věk církve. To jsou reformátoři.

88 Všimněte si. V tom posledním poselství toho posledního církevního věku, nemáme co do činění s reformátorem. On je prorokem. Nikoliv reformátorem! Ukažte mi, kde by nějaký prorok začal církevní věk. On není reformátorem, on je prorokem. Ostatní byli reformátory, ale nikoliv proroky. Kdyby byli... Slovo Páně přichází k prorokům. A to je důvod, proč oni pokračovali se křtem ve jménu Otce, Syna a Ducha Svatého a všemi ostatními věcmi — jelikož byli reformátory a žádnými proroky.

Ale přesto byli velkými Božími muži a viděli potřebu církve v době, ve které žili. A Bůh je pomazal a vyslal je, aby ty věci rozbili na padrt. Ale plné Slovo k nim nikdy nepřišlo, protože nebyli proroky. Oni byli reformátory.

89 Ale v těch posledních dnech bude zapotřebí proroka, aby ta Boží tajemství vyzvedl, aby ona... protože tajemství budou oznámena jen prorokům. Tak musí přijít ještě jeden! Vidíte, co teď míním? To nemůže být reformátor; to musí být prorok — protože to musí být někdo s obdarováním a povoláním to Slovo uchopit.

Ti reformátoři si uvědomovali, že něco není v pořádku. Luther si uvědomoval, že chléb není Kristovo tělo a tak kázal: „Spravedlivý vírou živ bude“ a to bylo jeho poselství. A když přišel John Wesley, on viděl, že zde bylo ještě posvěcení a tak kázal to posvěcení. To bylo jeho poselství. Letniční přinesli poselství o Duchu Svatém a tak dále. Ale v posledních dnech, v tomto posledním věku, ten posel nemá zahájit nějakou reformaci, nýbrž má všechna ta tajemství, která byla těmi reformátory opomenuta uchopit, spořádat je a podat je lidem.

90 Dovolte mi to znovu přečíst. Zní mi to tak příjemně, že to chci přečíst.

Uviděl jsem také jiného silného anděla, jak sestupuje z nebe, oblečen oblakem. Na hlavě měl duhu, jeho tvář byla jako slunce a jeho nohy jako ohnivé sloupy.

Nuže, tentýž obraz jsme již viděli, to je Kristus. A víme, že Kristus je vždycky poslem k církvi. V pořádku. On je nazván ohnivým sloupem, Andělem smlouvy a tak dále.

V ruce měl otevřenou knížku [Nuže, zde tyto pečetě už byly zlomeny! My je lámeme nyní, ale zde už jsou zlomeny.] a postavil se pravou nohou na moře a levou na zem.

Vykřikl mocným hlasem, jako když řve lev, a poté, co vykřikl, promluvilo svými hlasy sedm hromů.

A když těch sedm hromů promluvilo svými hlasy, chtěl jsem psát. Ale uslyšel jsem hlas z nebe, který mi říkal: Zapečeť to, co řeklo těch sedm hromů, a nepiš to. [Nepiš to, vidíte.]

Tehdy ten anděl, kterého jsem viděl stát na moři a na zemi, pozvedl svou ruku k nebi a přísahal při Živém na věky věků, který stvořil nebe i to, co je v něm, zemi i to, co je na ní, a moře i to, co je v něm, že už nebude více času. ^

91 ^ [Pozorujte! Nezapomeňte, když se posuneme dál.]

ale že ve dnech hlasu sedmého anděla...

Toho posledního anděla, pozemského anděla. Tento anděl sestoupil z nebe. To nebyl On, On přišel z nebe. Ale zde mluví o hlasu sedmého anděla. Tedy, anděl znamená posel. Všichni to ví. A to posel k církevnímu věku...

... ve dnech hlasu sedmého anděla, až bude troubit, bude dokonáno Boží tajemství [sedm pečetí, všech, všechna tajemství], jak to oznámil svým služebníkům prorokům.

92 Celé toto tajemství je odhaleno. To je tajemství toho anděla. Hledte, to je tak jednoduché, že lidé si toho prostě nevšimnou. Ale to bude po každé straně dokonale dokázané. A bude to uvedené v dokonalou známost. Každý, kdo se bude chtít o tom přesvědčit, bude tu možnost mít. Je to tak. Ale ti... Ježíš řekl, On to řekl, když přišel: „Máte oči a nevidíte. Řekl to o vás Izaiáš. Máte uši a neslyšíte.“

A tak shledáváme, že... To je pro mě posvátné. Podíval jsem se dozadu na hodiny a měl jsem za to, že už je deset. Ale... ještě není ani devět. V pořádku. Ó, aj! Pojdme tedy teď k věci!

93 Všimněte si (to se mi líbí), ti ostatní byli reformátoři, a jelikož byli velkými Božími muži, viděli potřebu toho času a zrodili reformaci. Ale Zjevení 10 říká, že jeho poselství má zjevovat; nikoliv reformovat — zjevení tajemství, zjevovat tajemství. To je to Slovo v tom člověku. Židům 4 říká, že Boží Slovo je ostřejší než obousečný meč; proniká až k rozdělení a rozsuzuje myšlenky i záměry srdce. Ten muž není

reformátorem, on je zjevovatelem. Zjevovatelem, a čeho? Tajemství Božích. Tam, kde to církev zamotala a tak dále, on má vystoupit se Slovem Božím, a ty věci zjevit, protože on má navrátit víru dětí zpět k víře otců. Původní víra otců má být navracena skrze sedmého anděla. Nuže, ó, jak to miluji! Všechna tajemství těch pečetí, která ti reformátoři nikdy plně nepochopili, vidíte.

94 Nuže, podívejte se na minutku do Malachiáše 4. Jen si to poznamenejte. On je prorokem a navrací původní víru otců. Nyní vyhlížíme, kdy se tato osoba objeví na scéně. Ona bude tak pokorná, že desítky miliónů krát milióny... Dobrá, ale bude malá skupinka, která to pochopí.

Vzpomínáte na onen den, tenkrát měl přijít Jan, ten prorokovaný posel před příchodem Krista, hlas volajícího na poušti? Malachiáš jej viděl. Podívejte se do Malachiáše 3. kapitoly, to je příchod Eliáše, který měl přijít a předejít Kristův příchod. Říkáte: „Ó, ne, ne, bratře Branhame, to je 4. kapitola.“ Promiňte. Ježíš řekl, že to je třetí kapitola.

95 Nyní vezměte sv. Matouše 11. kapitolu a 6. verš. On řekne toto (11. kapitola, tuším, že to je 6. verš nebo kolem toho, 4. 5. nebo 6.) On řekl: „A jste-li to ochotni přijmout, (On mluvil o Janovi), on je ten Eliáš, o kterém bylo řečeno: ‚Hle posílám anděla před tváří svou.‘“ Nyní si přečtěte Malachiáše 3.

Někteří se to snaží vztahovat na Malachiáše 4. Nikoliv, přátelé! To není to! Všimněte si. Malachiáš 4, jakmile přichází ten posel, svět je totálně spálen a spravedliví vcházejí do Milénia po jejich popelu. A tak vidíte, jestliže ho pokládáte za tamtoho, pak Bible mluví o něčem jiném. Uběhlo již dva tisíce let a svět ještě nebyl sežehnut, a spravedliví na něm ještě žijí. A tudíž se to musí stát v budoucnu.

Ó, aj! Jestliže se podíváte sem do Zjevení a uvidíte, kdo má být tím poslem na konci věku, pak to pochopíte. On musí být prorokem. On musí pochyťat ty rozmotané konce, které neviděli ti reformátoři, a předložit je zde.

96 Jak může Matouš 28:19 souhlasit se Skutky 2:38 bez duchovního zjevení od Boha? Jak mohou tito lidé tvrdit, že dny zázraků už pominuly a tak dále, bez Božího zjevení? Vždyť to je jediný způsob, jak mohou poznat, zda to je dobré či zlé. Vidíte? Ale oni přišli ze semináře pro duchovní...

Doufám, že máme dost času, abychom se nad tím pozastavili. Chci pospíchat, protože vás zde nechci držet déle než týden (víte, co tím míním) u otevření těch pečetí. Mám jeden den navíc a chtěl bych v ten den, pokud možno, uskutečnit modlitbu za nemocné.

97 Nyní pohledte, Malachiáš 4 — on je prorokem a obnoví originální víru otců. V poslední době při příchodu období soužení (zde se nachází jeden detail, ke kterému bychom se chtěli na chvíli vrátit) kde ty tři a půl roku Danielových sedmdesáti týdnů... ta poslední polovina Danielových sedmdesáti týdnů, která činí tři a půl roku... Nuže, my... Kolik z vás si na to vzpomíná z těch věků církve? Tam je stanoveno sedmdesát týdnů. Podívejte, jak je to dokonalé. Je řečeno, že přijde Mesiáš a uprostřed týdne bude zabit jako oběť, a udělá konec zápalné oběti.

98 Pak zde ještě zůstává tři a půl roku Mesiášské nauky k Židům. A Bůh nejedná s Židy a pohany současně. On jedná s Židy jako s národem, zatímco s pohany jako s jednotlivci. On si nebere za nevěstu pohany; On si bere lidi z pohanů. Vidíte. Tedy, On jedná s Židy jako s národem. Nuže, oni se tam nyní osadili jako národ.

Obdržel jsem dnes dopis od Paula, Paula Boydse a on mi píše a říká: „Bratře Branhame, ó, jak pravdivé to je. Tito Židé mají k pohanům zvláštní pocity, nezávisle na tom co se děje.“ Jistěže ano. Musí mít, poté co Martin Luther udělal prohlášení, že Židé mají prchnout a jejich budovy mají být spálené a že oni jsou antikristovci. Vidíte? To prohlásil sám Martin Luther ve svých spisech.

99 Nuže, Hitler jen vykonal, co Martin Luther řekl. Proč to Martin Luther řekl? Protože byl reformátorem, nikoliv prorokem. Bůh jednal s oním prorokem, Izraeli žehnal. On řekl: „Kdokoliv ti žehná, bude požehnan, kdokoliv tě proklíná, bude proklet.“ Jakby se mohl nějaký prorok pozdvihnout a popřít to, co řekl ten druhý? Nemůže. Musí to být v souladu.

100 Kvůli tomu oni jsou považováni... vidíte, Německo se považuje za křesťanský národ. A způsob jejich zacházení s Izraelem, stále drží hůl nad jejich hřbetem — a nemůžete je obviňovat. Ale zapamatujte si. Pokud zde sedí nějaký Židé, netrapte se. Přichází den! Bůh na ně nikdy nezapomene. Oni byli zaslepeni kvůli nám.

Víte, že On řekl skrze proroka... prorok volal a řekl: „Zdaliž zapomenu na Izrael?“

On řekl: „Vezmi míru, a jak vysoká jsou nebesa? A jak hluboké je moře?“

On odpověděl: „Nemohu to změřit.“

On řekl: „Stejně tak já nezapomenu na Izrael.“ Oni jsou jeho lid, jeho služebníci. A pohanů je odtamtud vzato jenom několik pro jeho nevěstu. Přesně tak! To je nevěsta.

101 Tedy, bylo odečteno přesně sedmdesát týdnů, jak bylo Danielem řečeno, že přijde Mesiáš a uprostřed týdne bude zabit. Ježíš prorokoval tři a půl roku. Nyní, uprostřed těch tři a půl Danielových roků, uprostřed toho On byl zabit. A nyní, ta poslední část, je obdobím soužení, kde církve z pohanů je... Ó, to je veliké! Nenechejte si to ujít. Nevěsta odchází s Ženichem, a pak, po tisíciletí přijde po popelu bezbožníků.

102 Dovolte mi, abych zde na něco poukázal. Zatímco si to uschováváme v paměti, chtěl bych vám prostě ukázat, co je řečeno, co říká Bible. A nemůžeme popřít, že to je Slovo Boží. Pokud ano, pak jsme bezvěrci. Říkáte: „Já tomu nerozumím.“ Já také ne, ale vzhlížím k Němu, že On to zjeví. Hledte.

Nebo aj, den ten přichází hořící jako pec, v němž budou všickni pyšní [jako Američané a tak dále], a všichni pášící bezbožnost jako strniště [ono bude hořet]. I zažhne je ten den, kterýž přijíti má, praví Hospodin zástupů, tak že neostaví jim ani kořene ani ratolesti.

103 Kam pak chcete umístit věčné peklo? Vidíte, je to v posledních dnech, kdy tyto věci jsou zjevovány. V Bibli není ani jediné místo, které říká, že peklo je věčné. Mít... kdyby bylo věčné peklo, pak by i tam musel být věčný život. Ale je pouze jediná forma věčného života a o ni usilujeme. Všechno mělo počátek a konec. Peklo bylo stvořeno pro ďábla a jeho anděly, a bude zničeno, a skoncováno s ním. Tak je to. Vidíte? Ale když se to stane, to jim neoponechá ani kořene ani ratolesti.

Vám pak, kteříž se bojíte jména Mého, vzejde slunce spravedlnosti, a zdraví bude na paprscích jeho. Tedy vycházeti budete, a porostete jako telata vykrmená.

A pošlapáte bezbožné, tak že budou jako popel pod nohama vašimi v den, kterýž Já učiním, praví Hospodin zástupů.

Čím budou bezbožní po soužení? Popelem!

Pamatujtež na zákon Mojžíše služebníka Mého, jemuž jsem přikázal na Orébě přednésti všemu Izraeli ustanovení a soudy.

Aj, já pošli vám Eliáše proroka, prvé nežli přijde den Hospodinův veliký a hrozný.

104 Amen! Takto končí Starý zákon a zde Nový zákon končí stejně. Jak se tomu můžete vyhnout? To není možné. Hledte: „Aj, já pošli vám Eliáše proroka, prvé nežli přijde ten den.“

Aby obrátil srdce otců k synům, a srdce synů k otcům jejich, abych přijda, neranil země prokletím.

Tak je to. To je Slovo Páně. On to zaslíbil. To musí přijít.

105 A nyní, jestliže si všimnete jak se to děje... to je krásné jak to Bůh dělá. Nevěsta odchází s Ženichem a potom jsou bezbožní spálení neuhasitelným ohněm. A poté, když je svět očištěn, obnoví se...

Všechno tím musí projít — musí projít tím procesem očištění. V tom velikém posledním čase se uvolní sopečná činnost a celý svět bude vybuchovat, a soptit, a bude zmítán. A celá ta žumpa hříchu a vše, co je na zemi, bude zmařeno. Bude to spáleno tak žhoucím horkem, že z toho nezůstane... jako ten bělicí prostředek, který vrátí tu barvu inkoustu zpět do původního skupenství jako při stvoření. Stejně tak ten oheň od Boha, on bude tak žhnout, že navrátí každou ohavnou věc zpět do jejího stavu, kde satan a hřích a všechno ostatní bude spáleno. A potom ona z toho vyjde tak krásná jako v zahradě Eden. Tak je to. Ó, ta veliká hodina leží tak blízko před námi!

106 Během období soužení (zde je to, na co jsem vám chtěl poukázat), během toho období soužení, poté když nevěsta byla povolána a církve jde obdobím soužení, těch 144 000 je vyvoláno prostřednictvím těch dvou svědků ze Zjevení 11. Nyní hledte, oni budou prorokovat tisíc dvě stě šedesát dní, oblečení do pytloviny.

107 Nuže, víme, že římský kalendář má... někdy máme 28 dnů a 30 a 31, ale skutečný kalendář má takto: 30 dnů v každém měsíci. Jistě! A vezmi tisíc dvě stě šedesát dnů a poděl to třiceti a podívej, kolik to bude. Tři a půl roku, přesně na chlup. To je ten čas. Tolik jim bylo odečteno pro mesiášské poselství, které bude zvěstováno Izraeli, tak jako kdysi. Když On se vrací, dává poznat sám sebe v symbolu, tím, když On přichází...

108 Josef byl odveden do daleké země a byl svými bratry zavržen, protože byl duchovním člověkem... Mohl vídat vidění a vykládat sny. A když to dělal, byl odveden daleko a prodán téměř za třicet stříbrných.

V něm byl přesně zobrazen Kristus, neboť to byl Duch Kristův v něm. Všimněte si, co se pak stalo. A všimněte si, že když to udělali, dali jej do vězení. A jeden muž tam byl zachráněn a druhý zatracen — přesně jak Kristus ve vězení na kříži. Jeden lotr byl zachráněn a druhý zatracen. Přesně tak! Hodili jej do

hrobu a byl považován za mrtvého, pak jej vzali a vystoupil k pravici faraóna, tak, že nikdo neuviděl faraóna, aniž by předtím uviděl Josefa. Ježíš sedí po pravici Boží a nikdo nemůže přijít k Bohu než skrze Syna! Tak je to!

109 A všimněte si, pokaždé když Josef opouštěl... když Josef povstal od pravice toho trůnu... sledujte! Sláva! Tam po pravici faraóna seděl Josef. A když se Josef postavil a chtěl opustit ten trůn, zazněla trouba. „Všichni na kolena! Přichází Josef!“

Když Beránek opustí ten trůn po dnech svého díla přímluvce tam nahoře, když opustí ten trůn a vezme knihu vykoupení a předstoupí, poklekne každé koleno! Tam On je!

110 Všimněte si, Josef, zavržený svými bratry, obdržel pohanskou manželku. Putifar mu dal... nebo faraón mu dal pohanskou ženu a on zplodil pohanské děti — napůl pohanské, napůl židovské. Zde na nich se nám nabízí veliký symbol, když jim Jakob dával požehnání — Efraim byl na jedné a Manasses na druhé straně — on zkřížil své ruce a dal požehnání mladšímu dítěti. A ti dva chlapci byli přidáni k těm dvanácti pokolením, tehdy jich bylo pouze deset. A Jákob jim požehnal v samém sobě. A Josef, prorokův syn, tam stál a řekl: „Otče, to je omyl.“ Řekl: „Ty jsi, jsi, vložil svou pravici požehnání na mladší dítě, zatímco ono patří staršímu.“

On řekl: „Vím, že mám zkřížené ruce, ale to udělal Bůh.“ Proč? Izrael měl právo být nevěstou, ale odmítl a prodal své prvorozenství, které přešlo ze staršího syna Izraele, k tomu mladšímu — pohanům; a to požehnání odtamtud přešlo skrze kříž na toho mladšího.

111 Ale všimněte si. Poté, skrze to... on obdržel svou nevěstu. Ale když ti chlapci šli koupit potraviny... Ó, to je tak nádherný obraz. Vzdálil jsem se od pečete, ale to prostě ještě musím říct, protože pak o tom budete mít lepší představu, věřím tomu.

Hleďte, nyní když oni přijeli kupovat potraviny, víte, že Josef je hned poznal. A Josef byl synem štěstěny. Cokoliv podnikal, dařilo se mu. Počkejte, až přijde zpět na tuto zem — počkejte, až náš Josef přijde. Poušť rozkvetne jako růže a slunce spravedlnosti vzejde s uzdravením na svých křídlech. Ó, aj! Tyto kaktusy zde v Arizoně se rozvinou v nádherné stromy. Bude to prostě krása.

112 Všimněte si, zde on předstupuje a dopouští se na nich malého podvodu. Posílá k nim a říká: „Žije ještě můj otec?“ Vidíte? On chtěl vědět, zda otec toho chlapce žije.

Oni řekli: „Ó, ano.“

On věděl, že to byli jeho bratři. Ale všimli jste si? Když byl hotov zjevit se svým bratřím a uviděl malého Benjamína, který se narodil poté, co on zmizel... a on znázorňoval ty Židy, těch 144 000, kteří se tam právě shromažďují, poté co On odešel. A když se vrátil, řekl... On pohlédl na Benjamína. Jeho srdce málem puklo. A pamatujte, oni nevěděli, že on umí mluvit hebrejsky. On měl tlumočníka. Předstíral, že je Egypťan.

113 A když se tato zpráva rozešla... on se jim chtěl dát poznat. Upíral zrak na Benjamína. A vzpomeňte, on svou ženu nechal, ona byla v paláci, když se dával poznat svým bratřím. A pohanská nevěsta, manželka... Když byl Ježíš odmítnut svým lidem, On si vzal pohanskou nevěstu, a vezme ji odsud do paláce, do domu svého Otce ve slávě na svatební večeři, a vrátí se zpět, a dá se poznat svým bratřím, těm 144 tisícům. On se tam postaví! A pamatujte, pohleďte na ty symboly — prostě dokonalé.

114 A když se k nim vrátil, on se na ně podíval a řekl jim... začal se rozhlížet a oni se začali mezi sebou dohadovat. Mluvili: „Hele, Rubene, to se nám stalo kvůli tomu. Protože víš, co jsme udělali. Uvedli jsme toho chlapce do té bryndy. Neměli jsme našeho bratra prodávat.“ A to byl jejich bratr, který tam stál, ten mocný kníže, a oni nevěděli.

Z toho důvodu Mu Izrael nerozumí ještě ani dnes. Ještě nepřišla hodina, aby to poznal. A potom... oni si mysleli, že on jim hebrejsky nerozumí, ale on je poslouchal. Řekli tedy: „To se nám stalo kvůli tomu.“

115 A když se na ně Josef díval, nemohl to už déle vydržet. Pamatujte, jeho žena a děti byly v té době v paláci — svatí odešli zprostřed nich — a on jim řekl: „Já jsem Josef, váš bratr.“ A běžel a objímal Benjamína, padl mu okolo krku a plakal. A tak se jim dal poznat.

Potom oni řekli: „Inu, víme, že to na nás přišlo. My jsme ho prodali. My jsme ti, kteří ho prodali. My jsme ti, kteří se jej pokoušeli zabít. Teď víme, že on nás zničí.“

On řekl: „Ne, nedělejte si výčitky. Udělali jste to proto, abyste si zachránili život. A kvůli tomu mě Bůh poslal sem.“ A když On se dá poznat, Bible praví (až se k tomu dostaneme), když On se dá poznat těm 144 tisícům tam — tomu malému Benjaminu tohoto dne, zbytku těch Židů, kteří tam zůstali — když se jim dá poznat, oni budou říkat: „Odkud máš ty jizvy? Odkud se vzaly na tvých rukou?“

On řekne: „Ó, mám je z domu mých přátel.“

116 Ó, pak si oni uvědomí, že zabili Mesiáše. Ale co On řekne? Totéž co Josef: „Udělalí jste to pro záchranu života, nebudte... záchranu života. Nedělejte si výčitky.“ Protože jinak by nebyli přivedeni pohané, kdyby Židé neudělali ten podvod se zastřeným zrakem. A tak On zachránil život církve, díky tomu, co oni udělali. Tak je to. Z toho důvodu oni to dnes nemohou pochopit. Není to ta hodina.

Stejně tak ani my nemůžeme tyto věci chápat, dokud nepřijde ta hodina, abychom je mohli pochopit. Ó, aj!

117 Zjevení sedmi hromů — aby ukázal církvi jak se připravit na tu velikou víru přenesení. (Nuže, pospíchejme, protože nám nezůstalo víc než patnáct, dvacet minut).

Co tedy znamená ten jezdec na bílém koni? Přečtěme si to. Odbočil jsem od toho. Promiňte, že jsem odbočil od svého tématu, ale přečtu ten verš znovu, nebo dva.

Dále jsem viděl, jak Beránek otevřel první z těch pečeti, a slyšel jsem jednu z těch čtyř bytostí, jak řekla hromovým hlasem: „Pojd'... dívej se.“

A hle, spatřil jsem bílého koně [nuže, přecházíme do druhého verše] bílého koně a ten, který seděl na něm, měl luk. Byla mu dána... [tehdy ji neměl] koruna, i vyjel ve vítězství, a aby zvítězil. [To je všechno co o tom víme, to je ta pečeť].

118 Nyní vyhledejme ty symboly. Už jsme zjistili, co znamenají hromy. To je dokonalé, víme o tom. Hrom byl hlas Boží při otevření pečeti.

Nuže, co znamená ten jezdec na bílém koni? Nuže, teď je ta chvíle, aby přišlo zjevení. Jsem si tím tak jist, jako to, že zde stojím a že toto je to Slovo. Přečetl jsem každou knihu na toto téma, kterou jsem mohl vyhledat. A pomocí... naposledy když jsem byl... když jsem tím procházel, vyučoval o tom, asi před třiceti lety, vzal jsem knihu... někdo mi řekl, že Adventisté mají více světla o druhém příchodu Krista než jiní lidé, jež znám, a tak jsem si vyhledal některé z jejich dobrých knížek, a přečetl jsem je. A tak se mi dostala Smithova kniha „Danielovo zjevení.“ On řekl, že ten bílý kůň, který vyšel, byl bílý a to znázorňuje vítěze, a v tom přemáhání...

Mnozí z vás, bratři adventisté zde přítomní, znáte tu knihu a mnozí z vás také, díky četbě. A jiné knihy, přečetl jsem dvě nebo tři. Přečetl jsem... nevzpomínám si... jsou ještě dvě další knihy, ty jsem také přečetl, a oba muži také souhlasili, že je to tak. Oni jsou znamenití učitelé, předpokládáme, že jedni z nejlepších, s největším světlem. A tak jsem si pomyslel: „Dobrá, jestliže to nevím, řeknu jednoduše, co řekli oni, budu vyučovat tímto způsobem.“ Oni podali velice jasný výklad toho, co to opravdu znamená.

119 A on řekl: „Zde je bílý kůň, a bílý kůň znamená sílu — kůň do boje.“ A řekl: „Muž, který seděl na tom bílém koni, to byl Duch Svátý, který vyšel v tom prvním věku a získával ten věk pro království Boží. On měl ve své ruce luk, což znamená Amora. Střílel šípy lásky do srdcí lidí, lásku Boží a přemáhal.“

Nuže, to zní pěkně, ale to není ta pravda. Nikoliv, přátelé, tak to není. Bílá barva znamená spravedlnost. To si uvědomujeme. Bílá barva znamená spravedlnost. Tito učitelé učili, že to byl Duch Svátý, který přemáhal v tom prvním věku. Ale moje zjevení skrze Ducha Svatého se neubírá tímto směrem.

Moje zjevení skrze Ducha Svatého je takové: Kristus a Duch Svátý je jedna a tatáž osoba, pouze v jiné formě. A tak, zde stojí Kristus, Beránek. Víme, že On byl Beránkem. On zde stojí s knihou ve své ruce, a tam přijíždí jezdec na bílém koni. Vidíte? A tak to nebyl Duch Svátý.

120 Nuže, to je jedno z tajemství posledních dnů, jak Kristus může být třemi osobami v jedné. To nejsou tři různé osoby — Otec, Syn, Duch Svátý — jako tři bohové, jak nám to říkají trinitáři. To jsou tři projevy jedné a té stejné osoby. Nebo můžete to nazvat třemi úřady. Když mluvíte s kazateli, pak nepoužívejte slovo úřad, protože... (přišlo mi na mysl, že to je na pásce, a tak vám říkám...) Kristus samozřejmě nemohl říkat: „Budu se modlit k mému úřadu a On vám pošle jiný úřad.“ To víme. Ale chcete-li... to jsou tři atributy jednoho a téhož Boha. Nikoliv tři bohové, tři atributy jednoho a téhož Boha, vidíte? A tak, jak tam mohl přemáhat Kristus s bílým koněm, a zde stát s knihou v ruce? To není on, to není Kristus.

121 Všimněte si. Nuže, Duch Svátý, ve zjevení... A Kristus je... Duch Svátý je Kristus v jiné formě. To je pravda. Všimněte si, je to Beránek, který otevírá knihu a Beránek je Kristem. A potom už Krista více neuvidíme. Ale bude spatřen v knize Zjevení v 19. kapitole, přijíždějícím na bílém koni. Pokud si to chcete přečíst, otevřeme Zjevení 19:11-16. Přečtěme si to rychle, zatímco... Doufám, že ještě máme dost času, trochu nám to pomůže (19:11). Začneme od 11. verše a budeme pokračovat do 16. včetně.

A uviděl jsem otevřené nebe, a hle, bílý kůň [nikoliv na zemi nýbrž na nebi, podívejte]. A ten, který na něm seděl, se jmenoval Věrný a Pravý a ten spravedlivě soudí i bojuje.

Jeho oči byly jako plamen ohně a na jeho hlavě bylo množství korun [pohledte na ty diadémy]; a měl napsané jméno, které nezná nikdo kromě Něj.

122 Chtěl bych se zde na minutku zastavit. Ó, aj! Měl jsem dobrý nápad, ale snad... Nikdo ho nezná. Věděli jste, že jméno Jehova není správné? Každý to ví. Dr. Vayle, ty víš, že je to tak. Překladaelé to nemohou přeložit. To se slabikuje takto: J-U-V-H. Myslel jsem J-V-H-U. To není Jehova. Oni to nechápou. Oni nevědí, co to je. Oni tomu říkají Jehova, ale to nebylo jeho jméno.

Podívejte se. Pokaždé, když je dosaženo vítězství nebo se něco děje, jméno se mění.

123 Podívejte se na Abrahamovu dobu. On byl předtím Abramem a nemohl mít dítě, dokud nebyl přejmenován na Abrahama. A Saraj, S-a-r-a-i, nemohla mít nic krom mrtvého lůna, dokud její jméno se nezměnilo na S-á-r-a.

Jákos znamená ,ten kdo druhého odstraní, vytlačí,' podvodník — a takový on opravdu byl. Vložil si na ruce jehněčí kočky a podvedl svého otce proroka, aby obdržel prvorozenství. Vložil topolové pruty do vody, vyřezal na nich pruhy, zaháněl dobytek jež byl březí a nosil mláďata, aby se narodila skvrnitá telata i ovce. Nic než podvodník. Ale jedné noci se uchopil něčeho opravdu ryzího, a byl si vědom, že to je realita. A zůstal u toho a přidržel se toho, dokud nezvítězil. A jeho jméno bylo změněno a nazváno Izrael, což znamená mocný kníže před Bohem. Souhlasí to? Každý přemožitel...

Šimon byl rybářem. Ale když to jeho víra uchopila a on poznal, že to je Ježíš — poté, když mu řekl, že je Mesiášem, a mohl mu říct jeho jméno a jméno jeho otce — tu byl přemožen a jeho jméno bylo změněno z Šimona na Petra.

Saul, hezké jméno. Saul byl jednou králem v Izraeli, ale Saul neslušelo na apoštola. To se hodilo na krále, ale ne na apoštola. A tak Ježíš změnil jeho jméno. Z čeho? Ze Saula na Pavla. A podívejte se dál na syny hromu.

124 A Ježíš, jeho jméno na zemi znělo vykupitel, Ježíš. Když byl na zemi, byl vykupitelem, to je pravda. Ale když přemohl smrt a peklo, když je přemohl, a vstoupil na výsost, obdržel nové jméno. Z toho důvodu právě mnozí kvůli tomu povykují, jak jsme toho svědky, a přesto nic neobdrží. To bude zjeveno v těch hromech.

125 Pozorujte to tajemství zde. On přichází a jede. Musí se něco stát, co by proměnilo tuto církev, vy to víte. Něco se musí stát! Pozorujte, nikdo to neznal, jenom On sám. Nuže, pozorujte, nikdo to neznal, jenom On sám.

Byl oblečen rouchem nasáklým krví a jeho jméno je Slovo Boží. [Aj!]

[Všimněte si.] A za ním jela nebeská vojska na bílých koních, oblečená bílým a čistým kmentem.

Z jeho úst vycházel ostrý meč, aby jím bil národy. On je bude pást železným prutem; on bude také šlapat vinný lis hněvu a rozhorlení Všemohoucího Boha.

A na svém rouchu a na boku má napsané jméno: KRÁL KRÁLŮ A PÁN PÁNŮ.

126 Zde přichází ten Mesiáš! Zde On je — nikoliv ten chlapík tam na tom koni. Sledujte ten rozdíl. Zde On stojí s knihou ve své ruce! Dílo vykoupení je právě... ještě nezaujal Své místo!

A tak to nebyl Kristus, ten, co vyjel, Duch Svatý. Nechci odporovat těm významným mužům. Nikoliv, přátelé. Nedělám to. Nechtěl bych to dělat, ale zde předkládám své zjevení toho. Jestli se držíte něčeho jiného, nu což, to je v pořádku. Ale pro mě to v pořádku není. Já tomu věřím takto.

127 Všimněte si. Kristus už není více od té doby viděn. Ale On je na bílém koni. A tak jestliže ten chlapík jede rovněž na bílém koni, pak může být pouze tím, kdo se za něj vydává, vidíte? Pochopili jste to. Všimněte si. Ten jezdec na bílém koni nemá jméno. On sice může používat dva nebo tři tituly, ale nemá jméno. Ale Kristus jméno má! A jaké? Slovo Boží. „Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh... A to Slovo se stalo tělem,“ vidíte.

128 Ten jezdec nemá jméno, ale Kristus má jméno — Slovo Boží. Tím On opravdu je. Tak se jmenuje. On nyní má jméno, ale nikdo ho nezná, ale jeho jméno je Slovo Boží. Ten chlapík se nejmenuje nijak, ale jak vidíte, jede na bílém koni.

Ten jezdec nemá šípy pro svůj luk. Všimli jste si toho? Měl luk, ale není zde žádná řeč o nějakých šípech. A tak to musí být podvodník. Je to tak. Snad má hodně hromů, ale žádné blesky. Ale u Krista sledáváme, že má i blesk i hrom, protože z jeho úst vychází ostrý obousečný meč, kterým bije národy. A ten chlapík nemůže bít nikoho, vidíte, ale hraje roli pokrytce. Vyráží na bílém koni, aby přemáhal.

129 Kristus však má obousečný meč, a sledujte! Vychází z jeho úst — živé Slovo! To je Slovo Boží, zjevené jeho služebníkům; jak řekl k Mojžíši: „Povstaň a pozvedni hůl, a vyved' mouchy“ a mouchy tu byly. Jistě! Cokoliv řekl, On učinil, a uskutečnilo se jeho živé Slovo. Bůh a jeho Slovo, to je jedna a tatáž

osoba.

Kdo je tedy tím záhadným jezdcem prvního církevního věku? Kdo to je? Pozastavme se nad tím. Kdo je tím záhadným jezdcem, který vyráží v prvním církevním věku a jede přímo do věčnosti, až do samého konce?

130 Přichází druhá pečeť a směřuje ke konci. Přichází ta třetí pečeť a směřuje až ke konci. Čtvrtá, pátá, šestá, sedmá a každá z nich směřuje až sem ke konci.

A v čase konce, ty knihy, které byly po celou dobu svinuty se všemi těmito tajemstvími uvnitř, jsou zlomeny. Pak se ukazuje to tajemství, a my je spatřujeme. Ale ve skutečnosti začínají již v prvním věku církve, protože první věk církve přijal poselství — jako toto.

Jezdec na bílém koni tedy vyjel. Kdo to je? On je mocný ve své přemožitelské síle. Je to statný chlapík ve své přemožitelské síle. Chcete, abych vám řekl kdo to je? Je to antikrist. To je přesně on.

Nuže, protože, vidíte, jestliže antikrist... Ježíš řekl, že ti dva si budou tak podobní, že by mohli svést samotné vyvolené (nevěstu), pokud by to bylo možné. Antikrist! To je ten antikristovský duch.

131 Jistě si vzpomenete v církevních věcích, když jsme otevřeli tam na počátku ten první církevní věk, zjistili jsme, že Duch Svatý se postaví proti jisté věci, která se v tomto církevním věku začala. A ona se jmenovala „skutky nikolaitů.“ Pamatujete si to? „Nico“ znamená podrobit si. „Laity“ znamená církev, ty laiky. Nikolaité — podrobit si laiky. To když z církve odstraníte Ducha Svatého a přenecháte všechno jednomu svatému muži. Ať je ten velký boss nade vším. Tím jste již procházeli — Nikolaité.

Všimněte si, nikolaité — to bylo pouhé rčení v jedné církvi, ale v dalším církevním věku se to stalo naukou. A ve třetím církevním věku to bylo vnuceno násilím, a oni měli ten koncil v Nicei. A odtud se to pak stalo doktrínou církve.

132 Co se stalo dál? Povstala z toho organizace. Inu, je to tak? Řekněte mi původ první organizované církve. Římskokatolické církve. Řekněte mi, zda ve Zjevení, v 17. kapitole knihy Zjevení nestojí, že ona byla smilnicí a její dcery děvkami? To je právě to, díky čemu byla organizovaná — smilnice přijímají ohavnost a špínu jejího smilstva za doktrínu; učí nauky lidských přikázání.

133 Všimněte si, hleďte, on vyjel, aby přemáhal. Všimněte si, on neměl korunu (jezdec na bílém koni, o kterém teď mluvím, vidíte). Luk a korunu obdržel dodatečně, vidíte. On na počátku korunu neměl, ale pak mu byla dána. Všimněte si, později mu byla dána koruna. Ano, dokonce tři — tři v jedné. To bylo tři sta let později na Nicejském koncilu, když začal, jako duch nikolaitismu formovat mezi lidmi organizaci. A pak to pokračovalo dál a dál, a stalo se to rčením, následně se to stalo naukou.

134 Jistě si vzpomenete, jak Kristus mluvil k církvi a řekl: „Nenávidíš skutky nikolaitů, které i Já nenávidím.“ Pokoušel se vítězit — vzít svatá Písma... pouze jeden svatý muž, on může odpouštět hříchy, a všechno možné. A my jsme právě četli, kde o tom Pavel mluví, totiž, že ta věc se v posledních dnech usadí a teprve pak bude zjevena v posledních dnech. Potom ten, který to ještě zadržuje, odejme Ducha Božího a pak se on sám zjeví.

Dnes on působí pod pláštíkem bílého koně. Pozorujte, jak se za několik minut z toho bílého koně změní. On se stal nejen bílým koněm, on se stává šelmou s mnoha hlavami a rohy. Vidíte? Nyní ten bílý kůň — on je svůdce. A z toho důvodu ho lidé po celý ten čas nemohli poznat. Oni se to jen domnívali — ale nyní je on zde. To bude skrze Písmo zjeveno.

135 Všimněte si, když nikolaitismus, vidíte... antikrist nakonec... on se vtělil do člověka; pak je korunován. Když vyjel v církvi jako duch nikolaitismu, byl duchem. Ducha nelze korunovat. Ale o tři sta let později se stal papežem! Pak jej korunovali! Na počátku neměl korunu, ale později korunu obdržel, vidíte, když se ten duch zosobnil. On se stal mužem. Učení nikolaitů se stalo mužem, pak jej mohli korunovat. Tehdy to nemohli udělat, protože to byla pouze nauka. Sláva!

Všimněte si, když tento Duch Svatý, kterého máme, se ztělesní pro nás, ten který je nyní uprostřed nás ve formě Ducha Svatého, se před námi ztělesní v osobě Ježíše Krista, budeme Jej korunovat Králem králů a Pánem pánů. Amen. Tak je to.

136 Nyní si zapamatujte, asi v té době, kdy Kristus přišel na trůn, antikrist přišel na trůn — Jidáš. Přibližně v tom čase, kdy Kristus opustil zem, Jidáš opustil zem. Přibližně v té době, kdy přišel Duch Svatý, přišel rovněž antikrist.

Víte, Jan zde říká: „Dítky, nechci, abyste nevěděli (víte o antikristu), který už přišel a působí v dětech neposlušnosti.“ Tedy antikrist — on tam byl — tam začal formovat ducha nikolaitů s cílem vytvořit organizaci.

Tedy žádný div, že jsem tuto věc vždy nenáviděl! Tak je to. To jsem nebyl já; to bylo něco zde. Ta

věc je nyní tu, tu se to ukázalo. Vidíte to? Ze všech stran jsem to pozoroval a nemohl jsem to uvidět až teď. Nyní to vím. Zde to je — nikolaitský duch, který Bůh nenávidí. A nyní se ten duch převtělil a oni jej korunovali. Je to právě zde, co řekla Bible, že oni s tím učiní — jak dokonalé. Ó. Aj!

137 Inkarnován — stal se tedy člověkem a oni jej korunovali. Čtěte, všimněte si... nebo raději čtěte, jak Daniel řekl, že on si podmaní církevní království. Chcete si to přečíst? Máme na to čas, že ano? V pořádku. Vraťme se na chvíli do Daniele. Otevřeme si knihu Daniele a budeme na chvíli číst. A neprotáhneme to už víc než 15 nebo 20 minut, možná 30, něco kolem toho. V pořádku. Přejdeme do proroka Daniele 11. kapitoly, a začneme od 21. verše. Zde je Daniel. Daniel říká, jak si to ten chlapík vše podmaní.

Na místě tohoto postaví se nevzácný [řeč o Římu], ačkoli nevloží na něj ozdoby královské [nyní sledujte], a však přijde pokojně, ujme království skrze úlisnost.

138 To je přesně tak, jak se to stalo — co řekl Daniel, že ten antikrist provede. On vyhoví lidským požadavkům. On vyhoví jídelníčku církvi pro ten den, protože v tom věku církve oni si nepřejí Slova, Krista; ale přejí si církev. Za prvé... oni se tě neptají, zda jsi křesťanem. „Ke které patříš církvi?“

„Která církev?“ Oni nechtějí Krista, Slovo. Jdi a řekni jim něco o Slovu, a jak se má člověk napravit — oni to nechtějí.

Oni si přejí něco... žít jak se jim líbí a přesto patřit k církvi a udržet si své svědectví. A tak, on upraví jejich jídelníček, přesně tak. A pamatujte, jemu se nakonec bude v Bibli říkat „ona.“ A ona byla prostitutkou a měla dcery. A to uspokojí jídelníček toho dne — to, co si lidé přejí. Zde to je.

139 Bůh to zaslíbil; když je odmítnuto Slovo, pak jsou vydáni svým žádostem. Přečtěme si znovu Tesalonickým. Chci, abyste na chvíli dávali pozor. Před chvílí jsme to četli, 2. Tessalonicenském 2:9-11. Zde se říká, že oni budou... odmítat, odvrhovat pravdu, budou přenechání svým zvráceným úmyslům, a budou věřit lži a kvůli tomu budou zatraceni! To je co říká Duch Svatý.

Copak dnešní církve netouží po těchto věcech? Jen zkuste lidem říct, že by měli dělat to, ono nebo tamto. Oni vám ihned dají na vědomí, že jsou metodisté, presbyteriáni, nebo kým jsou — oni tedy nemusí pádlovat ve vašem člunu. Vidíte? Jistě že ne! Oni si to přejí. A Bůh řekl: „Když si to přejí, ať to mají. A já způsobím, že tomu budou věřit jako pravdě. Protože jim dám zvrácený rozum vůči pravdě.“

140 Nuže, podívejte se, co zde říká Bible. „Jako Jannes a Jambres se protivili Mojžíšovi...“, tak budou i tito v posledních dnech, se zvrácenou myslí ve věcech pravdy; a budou obracet milost Boží na smyslnost a popírat Pána Boha. Nyní vidíte, kam to dospělo! Nejen katolíci, ale protestanti — v celku. Celý organizovaný svět. To je ten jezdec na bílém koni, na způsob bílé, spravedlivé církve, hleďte, ale antikrist. To bude vypadat jako... dokonce na koni, tak jako Kristus přicházející na koni. Všechno anti — tak blízké, že by to svedlo i samotné vyvolené...

Zde to máme. To je antikrist. On vyjel v prvním věku církve. Nyní pokračuje dál, skrze všechny další věky. Sledujte ho teď.

141 Říkáte: „Dokonce v apoštolské době?“ Tam se jmenoval Nikolaitský. Pak, v dalším věku, tam se stal naukou v církvi. Nejdříve byl pouhým rčením, pak se stal doktrínou.

Elegantní proslulé osobnosti, v rafinovaných oděvech, s vysokým vzděláním, uhlazené, si nepřály takové dovádění v církvi. Ne, oni si nepřáli tu ‚veteš‘ Ducha Svatého. Musí být církev... a my všichni... procházejí Nicejským koncilem a tak dále až do Říma. Když tam došli, osvojili si církev, osvojili si pohanství (Řím a katolicismus nebo pohanství), pohanský Řím, a několik pověr; a přivlastnili si Astartu, královnu nebe, a přenesli to na Marii, matku; z mrtvých lidí nadělali přímluvce a tak dále, a vzali kulatou hostii, kterou tam doposud kladou a nazývají to Kristovým tělem, protože znázorňuje matku nebe. A katolíci si ji podávají a křižují se, protože se domnívají, že to světlo, které tam plane, je hostie, která mocí kněze byla proměněna na Boha, zatímco se jedná zcela zjevně o obyčejné pohanství! Tak je to.

142 Já tomu prostě nerozumím! Nu, v podstatě ano. S Boží milostí tomu rozumím. Teď si všimněte. Ó, aj, jak oni tak mohou jednat! Oni jsou vydáni svým žádostem. Ne, to je pravda. Tohle nemůžete dělat. Nikoliv, přátelé. Jestliže to nechcete dělat, nikdo vás k tomu nepřinutí. Pokud se nechcete shodovat s Božím způsobem života a všemi těmi věcmi, a uctíváním, nemusíte. Bůh k tomu nikoho nenutí. Ale dovolte, abych vám něco řekl: „Jestliže vaše jméno bylo vloženo do Beránkovy knihy života před založením světa, uděláte to s radostí, nebudete čekat ani minutu, abyste to udělali.“

Podívejte se sem. Říkáte: „Dávám ti najevo, že jsem stejně tak nábožensky založen...“ Dobrá, to může být pravda. Kdo může namítnout, že ti kněží za dnů Ježíše Krista nebyli nábožní? Kdo může namítnout, že Izrael na poušti nebyl nábožný,

143 když jedl...

„Bůh mě tolikrát požehnal...“

Ano, také i je. Oni dokonce na své živobytí nemuseli pracovat. On jim dával pokrm z nebe. A Ježíš řekl: „Všichni zahynuli, jsou ztraceni, zahubeni.“

„Naši otcové“ namítají, „jedli mannu na poušti čtyřicet let.“

Ježíš řekl: „A všichni umřeli“ — věčně oddělení, vidíte. On řekl: „Ale já jsem chléb života, který sestoupil od Boha z nebe. Jestliže někdo jí tento chléb, neumře navěky.“ Vidíte, On je strom života.

144 Všimněte si jak... A když přišel Ježíš, tito kněží, oni tam přišli, oni byli velice nábožní. Přátelé, nikdo nemohl namítnout, že to nebyli uhlazení lidé. Aj, oni chodili podle Zákona do poslední čárky. Oni dělali všechno, co jim říkala církev. Pokud ne, pak by je ukamenovali. A tak, když přišli, víte, co jim řekl Ježíš? Jan jim řekl: „Vy bando hadů v trávě. Nemyslete si, že kvůli tomu, že patříte k nějaké organizaci, máte něco společného s Bohem.“

A Ježíš jim řekl: „Vy jste z vašeho otce, ďábla.“ On řekl: „Víte co se stalo, pokaždé když Bůh poslal svého proroka? Vy jste ho ukamenovali a hodili do hrobu. A nyní zde jeho hrob leštíte.“

145 Není to totéž, čeho se dopustila katolická církev? Podívejte se na Johanku z Arku, svatého Patricka a ty ostatní. Ona je ta, která je tam dostala. A pak, po uplynutí několika staletí, tělo Johanky z Arku vykopali a vhodili do řeky. A ji upálili jako čarodějnic. „Jste z vašeho otce ďábla a konáte jeho skutky.“ Přesně tak. A to se rozšíří do celého světa. Jistě.

A právě to řekl Ježíš. A vy myslíte, že je to všechno tak. Vypadá to hezky, tento bílý kůň, ale podívejte, co se z toho vyklubalo. Je to přesně on, kdo na něm jede.

146 Nuže, ale On řekl, že oni si to přáli, proto je vydal v mocné působení bludu. Vzpomeňte si na tu prostitutku ze Zjevení 17, ona je to tajemství Babylon a matka smilnic. A Jan se podivil a byl jí ohromen, právě tak jak ten člověk napsal... počkejte, dostaneme se k tomu, a budeme pozorovat toho koně zde. Podívejte, všimněte si, ona byla... Co se vlastně stalo: on nad ni ustrnul ve velikém úžasu, ale to tajemství vězelo v tom, že ona byla opilá krví Kristových mučedníků. Nádherná církev — ona tam seděla oděna purpurem a zlatem — a ve své ruce držela kalich nečistoty svého smilstva.

147 Čím je smilstvo? Necudný život. To je její nauka, kterou rozdávala — vzala Slovo Boží a udělala ho neúčinným, a to pomocí nějaké „Zdravas Maria,“ a jiných toho druhu nesmyslů, které rozdávala. A králové země s ní páchali smilstvo.

„Dobrá“ můžete namítnout: „To je přece katolická církev.“ Ale ona byla matkou smilnic, stejných jako ona sama! Je to tak! Co se tedy stalo? Když zemřel reformátor, a jeho poselství zemřelo, vy jste to zorganizovali a postavili tam bandu nějakých Ricky, a věci se rozjely opačným směrem, abyste si mohli žít, jak se vám zlíbí. Neměli jste touhu setrvat při Slovu. Namísto pokračovat dál se Slovem, zůstanou stát na místě: „To je to.“ Nedělejte to. On je tím. Vidíte? On tam nahoře!

148 Všimněte si (to je jedna věc, ale chtěli bychom se zmínit před ukončením ještě o několika dalších místech). On je také tím knížetem, který má zničit Danielův lid. Věříte tomu? (Nyní bych chtěl... pokud budete vůči mně shovívaví ještě několik minut. Udělám to tak rychle, jak jen to bude možné, ale chtěl bych to utvrdit, v pořádku, protože mi to vnuknul Duch Svátý, tak jistě, jakože zde stojím.)

149 Nyní se podívejme, vezměme... vrátíme se znovu na minutku do Daniele. Chci něco přečíst. Samozřejmě, jestli to nebudete hledat, v pořádku. Chci přečíst z Daniele 9. Daniel 9, chci přečíst verš 26. a 27. z Daniele 9. Sledujte, zdali to není ten, který má zničit Danielův lid a co má v úmyslu udělat.

Po téhodnech pak těch šedesáti a dvou zabít bude Mesiáš [vidíte, po těch šedesáti dvou týdnech z těch sedmdesáti on bude zabít], však jemu to nic neuškodí; nýbrž to město i tu svatyni [Poznámka 3: V angličtině zde je místo „svatyně“ slovo „Kníže“.] zkazí [to je ta hierarchie], i lid ten svůj budoucí, tak že skončení jeho bude hrozné, ano i do vykonání boje bude boj stálý všelijak do vyplnění.

150 Lidé, chtěl bych se vás na něco zeptat. Poté, když Kristus byl na zemi odmítnut po těch tři a půl letech své služby, co zničilo svatyni? Kdo ji zničil? Řím! Jistě. Konstantin nebo, promiňte, Titus, římský generál. On zničil toho knížete. Nyní si všimněte. Sledujte toho chlapíka, jak pokračuje dál. Jen ho pozorujte.

151 Když se narodil Ježíš, vedle ženy tam na nebi se postavil rudý drak, aby sežral její dítě, jakmile se narodí. Je to tak? Kdo chtěl sežrat to dítě, když se narodilo? Řím! To je ten rudý drak! Zde je váš princ. Zde je vaše šelma. Tak je to, každý jeden z nich, stejně tak — sežrat to dítě. Bůh Jej vychválil do nebe a posadil na svůj trůn. Tam je teď Kristus, až do stanoveného času. Nyní sledujte, co bude dělat dál.

152 Tuším, že jsem dnes s někým zde mluvil — mohl to být bratr Roberson nebo někdo jiný, s kým jsem o

tom mluvil, (o... ne zrovna o tom, ale o stejné věci). Domnívám se, že jsem zde o tom nedávno kázal, co potká Spojené státy ohledně situace s penězi. My dnes platíme dluhy daněmi, které budou placeny ode dneška za čtyřicet let. Tak daleko jsme zůstali vzadu.

Už jste někdy naladili stanici KAIR nebo Lifeline z Washingtonu? Proč jsme tak totálně zruinováni? To je konec. Co se to děje? Zlato je téměř všechno uskladněno a Židé drží cenné papíry. To všechno bude jednou patřit Římu.

Nyní pozorujte. Víme, komu patří ty velké supermarkety, ale Římu patří největší část bohatství světa. Ten zbytek patří Židům. Pozorujte to teď. Poslouchejte teď, jak mi toto Duch Svatý ukázal.

Utvrdí však smlouvu mnohým v téhodni posledním [nyní sledujte], u prostřed pak toho téhodne učiní konec oběti zápalné i oběti suché; a skrze vojsko ohavné, až do posledního a uloženého poplénění hubící, na popléněné vylito bude zpuštění.

Hledte! Ó, jak chytrá věc to je! Zde to je. Nyní máme ten obrázek před sebou a víme, že to je Římanům. Víme, že on je tím jezdcem na bílém koni. Víme, že vyšel jako pouhé učení. Čím pak byl pohanský Řím? On se přeměnil na papežský Řím a byl korunován.

153 {Text nebyl přeložen.}

154 Nyní sledujte. V konečném čase, tedy nikoliv v raných dnech Kristova kázání — ale v konečném čase, v poslední části týdne, co jsme probrali v těch sedmdesáti Danielových týdnech... a Kristus prorokoval po dobu tři a půl roku a dalších tři a půl roku mu je ještě určeno. Je to tak? A v té době má ten kníže uzavřít smlouvu s Danielovým lidem, kterým jsou Židé. Tehdy bude nevěsta vzata. Ona to neuvidí.

155 Všimněte si. V té poslední polovině Danielova týdne lidé uzavřou smlouvu. Tento kníže uzavře smlouvu s Římem; uzavře s nimi příměří, nepochybně kvůli bohatství, protože katolíci a Židé drží bohatství světa.

Byl jsem ve Vatikánu. Viděl jsem tu trojitou korunu. Měl jsem sjednanou schůzku s papežem. Baron Von Blomberg ji sjednal pro mě na středu odpoledne ve tři hodiny. Když mě vzali ke králi, odstranili mi manžety na kalhotách. To by bylo v pořádku. Řekli mi také, abych se při odchodu neotočil k němu zády. To by také ještě bylo v pořádku. Ale řekl jsem: „Ale jak pak se mám zachovat před tím člověkem?“

Oni řekli: „Jdi a poklekni na jedno koleno a polib ho na prst.“

Řekl jsem: „To je vyloučeno. Nikoliv, pánové.“ Řekl jsem: „Každého člověka budu nazývat bratrem, když by chtěl být mým bratrem. Budu ho nazývat velebným, pokud chce být takto titulován, ale uctívat člověka — to patří jedině Ježíši Kristu.“ Nikoliv, přátelé, ruku žádného člověka takto líbat nebudu. V žádném případě.

156 A tak jsem to neudělal, ale mohl jsem projít celý Vatikán. Och, něco takového byste nekoupili za stovky miliard a miliardy dolarů. Jakže, vy... Pomyslete: „Bohatství světa,“ to říká Bible, „bylo nalezeno v něm.“ Ó, považte, ta velká města, miliardy krát...

Proč povstal komunismus v Rusku? Dělá se mi špatně od žaludku, když slyším tu spoustu kazatelů, jak nadávají na komunismus, a oni vůbec neví o čem krákorají. Tak je to. Komunismus to není nic. Je to nástroj v Boží ruce k vynesení pomsty na světě za krev svatých. Je to tak.

157 Po vzetí církve uzavře Řím smlouvu s Židy. Bible říká, že ano, se svatým lidem. A nyní si všimněte, kvůli čemu to udělají? Ten národ bankrotuje a také zbytek světa založený na zlatém standardu, je v úpadku. Víte o tom. Žijeme-li z daní, splatných teprve za čtyřicet let ode dneška, kde jsme se to ocitli? Může se stát pouze jediná věc. Stáhnout z oběhu oběživo a proplatit všechny cenné papíry, ale to nejsme schopni udělat. Jejich vlastníkem je Wall Street a ten je ovládán Židy. Ten zbytek je ve Vatikánu. A Židé zabrali ten zbytek ve Wall Street skrze světový obchod.

158 Nemůžeme je stáhnout. A i kdyby to mohli udělat, myslíte si, že ti hoši od Whisky a tabákoví magnáti s miliardami krát miliardami dolarů ročně...? Odepisují daň z příjmu za ty vulgární obrázky a jim podobné věci? Jedou do Arizony a zakoupí si milióny nebo tisíce akrů půdy [Poznámka 4: 1 akr je asi 4 hektary], vrtají hloubkové studně za padesát tisíc dolarů a uhradí je z daní z příjmu?

Tebe uvrhnou do vězení za nezaplacení tvých daní; ale oni si to odepíší a dělají vrty a posílají tam buldozery. Co oni vlastně dělají? Začínají tam s projekty bytové výstavby. Tím vlastně dávají ty peníze do oběhu (musí je investovat) a stavějí tam domy, a projekty, prodávají je za milióny dolarů. Myslíte si, že ti hoši udělají kompromis a provedou výměnu peněz?

159 Tak jako ten chlapík tam dole... (jak se jmenuje?), Castro. Ta jediná chytrá věc, kterou on tehdy udělal, když ty státní cenné papíry — vyplatil a zničil. Všimněte si, ale my to nemůžeme. Ti hoši nám to

nepovolí.

Drží je ti bohatí obchodníci této země, a může se stát pouze jedna věc: Katolická církev je může vyplatit. Ona je ta jediná, která má na to peníze. Ona to může udělat, a také to udělá.

Ale předtím než to učiní, přistoupí na kompromis s Židy a uzavře smlouvu. A když uzavře tu smlouvu s Židy... Nuže, pamatujte, já jsem to vzal z Písma! A nyní, když on to provede, a uzavře tu smlouvu, můžeme to sledovat v Danieli 8:23 a 25, — svede lest k svému prospěchu — a lest vytvořena jeho rukou se podaří — a ta lest znamená živnost.

160 A uzavře příměří s Židy. A uprostřed těch tři a půl let zruší svou smlouvu, jakmile ty věci přivede ke konci a zmocní se peněz Židů. A když to udělá... Ó, aj, ó aj! Až do konce toho věku bude nazván antikristem, protože on je... on a jeho děti jsou proti Kristu a proti Slovu. Ten muž je nazván antikristem. Nuže, on přichází, aby vlastnil ty peníze. A zde si myslím, že to přijde. (Moment. Řeknu to takhle, pak bych se k tomu chtěl na chvíli vrátit.) On je nazván antikristem a bude nazván antikristem v očích Božích až do času konce. Ale pak bude ještě nazván jinak.

161 Nuže, když dostane ty peníze pod svou kontrolu, pak zruší smlouvu s Židy, jak zde řekl Daniel, že se stane, uprostřed poloviny toho posledního, sedmdesátého Danielova týdne. Pak, bratře, co udělá dál? On bude vlastnit celý světový obchod a obchodní styk — smlouvu s celým světem — protože bude vlastnit bohatství světa úplně!

A v tom čase povstanou na scéně ti dva proroci a povolají těch 144 000. Co se stane dál? Bude vloženo znamení šelmy, protože on je vlastníkem celého obchodu a obchodního styku světa. A co se bude dít dál? Přijde znamení šelmy a nikdo nebude moci kupovat nebo prodávat s výjimkou toho, který má znamení šelmy. Díky Bohu, Církev bude mít veliké tři a půl roku radosti ve slávě. My tím nebudeme muset procházet.

162 Nuže, všimněte si, v čase konce — na konci církevních věků, nuže — on je pojmenován... a jeho děti jsou pojmenovány antikristem, protože všechno co je proti Kristu je antikristem. A všechno co je proti Slovu, je proti Kristu, protože Kristus je Slovem. Nuže, on je antikristem. Pak ve Zjevení 12:7-9, když je satan svržen, ten žalobce... (Můžete si to poznamenat, protože bych to chtěl přečíst, ale nyní nemáme čas, jelikož je za dvacet, za patnáct deset). Ale ve Zjevení 12:7-9. Satan, ten duch, ďábel, který je nyní tam nahoře, žalobce našich bratří... V pořádku? Církev je vzata nahoru, a satan je svržen. Když církev jde nahoru, satan přichází dolů. Pak se satan vtělí v antikrista a je nazván šelmou.

163 Pak, ve Zjevení 13, on zavede to znamení. Vidíte, když ten, který dosud zdržuje... jen teď... křesťanství přetrvává na zemi ve své neposkvrněnosti kvůli tomu, který dosud zdržuje... Vzpomeňte si, jak tam v Tesalonickém se posadí v chrámu Božím a nazve se Bohem, odpouštěje hříchy na zemi? A to bude pokračovat dál a nepravost se rozmnoží, a dál, protože on nebude rozpoznán tak dlouho, až přijde jeho čas, kdy má být zjeven.

Pak bude církev vytržena. Když ona bude vytržena, pak on se z antikrista, kterým je nyní, změní, aj, ó, aj! Církev, ta veliká církev a... nyní se stává šelmou! Hmm... Přál bych si, aby to lidé viděli!

164 Nuže, pamatujte, antikrist a šelma, to je jeden a tentýž duch. To je trojice. Ano, přátelé. To jsou tři stupně té stejné ďábelské moci. Zapamatujte si, nikolaitismus. To se muselo vtělit dříve, než to mohlo být korunováno. Nyní to sledujte. Tři stupně: první stupeň je nazván antikristem, druhý stupeň, on se nazývá falešným prorokem, třetí stupeň je nazván šelmou.

165 Všimněte si, nikolaitismus, to učení antikrista, které začalo v Pavlových dnech proti Slovu Božím — antikrist. Potom je zase nazván falešným prorokem, který, když se učení stává člověkem, on byl prorokem, který vyučoval hierarchii Katolické církve. Papež byl prorokem falešného slova a to z něj udělalo falešného proroka.

Třetí stupeň je šelma, muž, jenž bude v posledních dnech korunován veškerou mocí, kterou vždycky tento pohanský Řím měl. Ta sedmihlavá šelma — drak, je z nebe vyhozen a přichází se inkarnovat do falešného proroka. Tak to je, on měl sedm korun a byl vyhozen, a svržen na zem, a do moře. V pořádku.

O čem vlastně mluvíme? Kdo je ten jezdec, kdo je ten jezdec na koni? Víte, kým on je? To je satanský superman.

166 Jednou v noci jsem šel s dvěma bratry, kteří sedí zde v modlitebně (bratr Norman tam vzadu, tuším, a bratr Fred). Šli jsme si poslechnout výklad jednoho muže o antikristu — věhlasný muž, jeden z nejlepších, kterého mají v Božích sborech. A jeho výklad o antikristu byl takový, že lidé se chystají vzít z nějakého člověka jistý vitamín a převést život toho člověka do velikého obrazu, který dokáže překročit najednou městský blok. A to je... můžete si představit člověka naplněného Duchem Svätým (on to o sobě tvrdí) s takovými falešnými představami, když zde je Bible, která říká, kdo ten antikrist je? To není... to je muž!

167 Všimněte si, ten jezdec není nikdo jiný než satanův superman, ztělesněný ďábel. On je vzdělaným géniem. Nuže, doufám, že máte otevřené uši. Nedávno v televizním pořadu přezkoušeli jedno z jeho dětí, aby se přesvědčili, že není chytřejší než ten další kandidát na prezidenta. Nicméně — on byl velice chytrý. Stejně tak satan. On se to snaží prodat. On to prodal Evě, on to prodal nám. Čekali jsme na supermana. Máme ho. V pořádku. Celý svět chce mít supermana. Budou ho mít. Jen počkejte, až církev půjde vzhůru a satan bude svržen. On se bude inkarnovat. Tak je to. Oni chtějí mít někoho, kdo na to stačí. A on to opravdu zvládne.

168 Vzdělaný. To je satanův superman se vzděláním, s moudrostí, s církevní teologií svého vlastního slova, vlastní výroby, a on pojedje na svém bílém denominačním koni svádět lidi. A on přemůže každé náboženství na světě, protože oni všichni půjdou do světové konfederace církví. Oni už postavili své budovy a všechno se děje v souladu s tím. Není opomenuta ani jedná věc. Každá denominace se k tomu přilepila — k té federaci církví. A kdo za tím stojí? Řím! A papež nyní prohlašuje: „Všichni jsme jedno. Pojďme a jděme spolu.“

169 A tito lidé, někteří z nich jsou dokonce z Plného evangelia, popírají... musí popřít své evangelické učení, aby mohli udělat takový krok. Jak jste to mohli dopustit? Jste tak zaslepení těmi denominačními věcmi, že jste zavrhlí pravdu. A pravda byla před ně položena a oni se od ní odvrátili a opustili ji. A nyní byli předáni mocnému působení bludu, aby uvěřili lži a byli skrze to zatraceni. Je to přesně tak. A antikrist si to všechno podmaní. A Bible říká, že on svádí všechny — dvojité I [Poznámka 5: V anglickém slově all] — všechny na tváří země, jejichž jména nejsou napsána pod těmito pečetěmi od založení světa! Jestliže to Bible říká, a on to také udělal.

Oni říkají: „Dobrá, já patřím k...“ Tak je to. To je tatáž smilná instituce. To je tentýž systém, který začal na počátku, a on je antikristovský skrz na skrz. Vyslechnu si za to své... To je pravda. Čekám na to.

170 Nuže, všimněte si, on přemůže, vlastně on to už má téměř v hrsti, zatímco je ještě stále antikristem, dříve než se stane šelmou. Můžeme hovořit o krutém potrestání. Jen počkejte! Sledujte, čím budou muset procházet ti, kteří zůstanou zanechání zde na zemi. Bude zde pláč a nárek, a skřípání zubů. Protože drak, Řím, vychrlí vodu ze své tlamy, aby vedl válku s ostatními ze semene ženy, kteří zůstali na zemi poté, když nevěsta byla vyvolena a vzata. A drak svedl boj s tím zbytkem. Oni nechtěli vejít dovnitř a tak byli dostiženi.

A ta pravá církev by tím rovněž šla, kdyby to bylo možné. Ale podívejte, oni jsou již pod tou krví skrze Kristovu milost, a tak to není možné. Oni nemají žádné období soužení. Další věc pro církev je vytržení! Amen a amen!

171 Ó, jak to miluji! Dovolte mi ještě něco říct. Povídáme si o tom, jaké vítězství si on dobude a on opravdu zvítězí. On to již udělal! On to již dobyl, to je hotová věc! Oni rozhodnou o těch penězích — špinavém zisku. Přesně tak. Oni milují peníze více než Boha. Všechno o čem teď přemýšlejí je, kolik přišlo peněz. Co to je? Víte, že to už bylo mnohokrát řečeno: „Dejte církvi peníze a ona provede revoluci na světě. Dejte církvi peníze a ona pošle evangelisty na celý svět.“ Cože? „Ona podrobí svět Kristu.“

Dovol, že ti něco řeknu, můj bídny slepý příteli. Svět se nezíská penězi, ale krví Ježíše Krista. Dejte Bohu muže, statečné muže, kteří budou stát na Slovu, ať žijí či umírají. To dá vítězství. Budou pouze jedni, kteří přemohou: ti, jejichž jména jsou zapsána v Beránkově knize života od založení světa. Pouze ti tomu budou naslouchat. Peníze s tím nemají nic společného — pouze je to uvrhne hlouběji do denominačních tradic.

172 Ano, génius — učenec, tím on bude. Aj, aj, aj, a všechny jeho děti budou chytré a s titulem Th Dr a práv, a s dvojitým L, a QSB, a ABCDEF a dál až po Z. Oni to budou mít. Budou chytrí. Proč? To je podle satanova řádu. A prohnaná Istivost proti Bibli má původce v satanovi. Právě to provedl s Evou. Eva řekla: „Ó, tak je psáno. Bůh nám řekl, abychom to nedělali.“ On řekl: „Ale moment. Bůh to jistě neudělá, ale já způsobím, že se vám otevrou oči a budete trochu moudřejší.“ Ona to obdržela. My jsme to rovněž chtěli, a obdrželi jsme to — tento národ.

173 Všimněte si, on si podrobí celý náboženský svět. On přemůže... uzavře smlouvu s Danielovým lidem. Zde to je zároveň u pohanů jak i... Danielův lid, Židé, v tom posledním týdnu. A jsme tam. Dokonce jsme to nakreslili na tabuli a vidíte přesně, oč se jedná. Díky Bohu. Zde to je. Organizační systém je z ďábla. Nehodlám šetřit nikoho. Přesně tak.

To je ďáblův kořen. Inu, nikoliv lidé, ne ti lidé v něm. To jsou Boží lidé, mnozí z nich. Ale víte co? Když se k tomu dostaneme... dostaneme k těm troubám vydávajícím zvuk... A zapamatujte si, když ti poslední andělé... Bude procházet ten třetí anděl: „Vyjděte z něho, lide můj!“ Když ten anděl poletí, v té stejné době, kdy bude utroušeno to poselství pro tu poslední troubu (poselství posledního anděla), otevře se ta poslední pečeť. To všechno se stane současně. Ano, přátelé. To všechno bude uzavřeno a přejde dál do věčnosti.

174 Nuže, sledujte, v té době kdy tento chlapík si to podrobuje (pak skončím), Bůh se rovněž chystá něco učinit. Nevěnujme zde satanovi veškerou pozornost. Nemluvme jen o něm. Zatímco probíhá ta velká věc — ten veliký systém uvádí ty organizace do spolenectví, tak, aby všichni táhli a postavili se spolu proti komunismu... a neví, že Bůh vzbudil komunismus, aby přemohl je. Jistě. Co způsobilo vznik komunismu v Rusku? Byla to nečistota Římské církve i těch ostatních. Vzali všechny peníze, které byly v Rusku, a umořili lidi hladem, a nedali jim za to nic, klidně si žili jako zbývající svět.

175 Nedávno jsem byl v Mexiku a viděl jsem ty malé chudé děti. A katolické země nejsou nikdy soběstačné. Ani jedna z nich. Ukaž mi takovou. Katolicky spravované země nejsou nikdy soběstačné. Francie, Itálie a všechny ostatní, Mexiko, kamkoli půjdeš, ony nejsou soběstačné. Proč? Církev jim vezme všechno, co mají. A z toho důvodu jí Rusko vykoplo.

176 Sledujte, co se děje. Já jsem to sám prožil. Stál jsem tam, a někdo by měl dojem, že se koná zlaté výročí, když nasloucháme, jak ty zvony zvoní. A zde chudá, útlá žena jde ulicí a táhne za sebou nohy, a otec nese nemluvně, a dvě nebo tři děti pláči — ona jde dělat pokání k nějaké zemřelé ženě. Myslí si, že ona se tím dostane do nebe. Ó, jaká ubohost!

Pak jsem tam viděl stát... Zde přichází... jejich ekonomika se stěží udrží v rovnováze. Církev jim vezme všechno, co mají. Zde malý Poncho, dejme tomu Poncho Frank, on přichází, je to zedník. On si vydělá dvacet pesos za týden, ale na koupi páru bot potřebuje celých dvacet pesos. To je jejich ekonomika.

Ale teď, co se pak stane, když on jako zedník, a vydělá dvacet pesos za týden... Říkám to jen tak — nevím přesně kolik on vydělá, ale taková je jejich ekonomika, tak je vyvážená.

177 Všimněte si, nuže, jestliže on vydělá dvacet pesos za týden, zde přichází Chico, (to znamená malý), a on tam pracuje za pět pesos za týden. A on je živitelem desíti dětí. Ale někdo zaklepe na jeho dveře a chce mu vzít těch pět pesos nebo alespoň čtyři, aby zaplatil voskovou svíčku, která bude svítit na zlatém oltáři za milion dolarů za jeho hříchy. Je to tak! To je vyváženost ekonomiky. Tak si na tom stojí tyto země. Oni jim vezmou všechno. Církev to všechno vezme.

178 Ona to má ve svých rukou, to je vše. Ona, pomocí židovských peněz a té smlouvě — Bible řekla, že oni to všechno převezmou. A pak se stane šelmou. Zruší smlouvu, znásilní a roztrhá zbytek semene ženy, takto, vychrlí vodu ze své tlamy a svede boj. A zbude pláč a nářek a skřípání zubů. A v tom stejném čase je nevěsta odevzdána ve slávě. Nenechejte si to ujít, přátelé. Ať mi Bůh pomůže, chci tam být. Lhostejno co to bude stát. Chci tam být.

179 Nuže, všimněte si, ve stejném čase kdy se to děje — raději krátce předtím, než se to stane na zemi — Bůh zaslíbil, zatímco všechny pochybnosti těch denominací, které se hádají a neshodují ohledně svých vyznání víry, Bůh zaslíbil, že nám pošle pravého proroka s pravým Slovem, s poselstvím návratu do originálního Slova Božího, a víry otců, a přivede moc Ducha Svatého mezi lidi, a tato moc ji povznesne nad tyto věci, a vezme ji tam s tím stejným Slovem.

180 To stejné Slovo bude potvrzeno Ježíšem Kristem, totiž, že On je včera i dnes, tentýž i navěky. „Hle, já jsem s vámi do skonání světa a skutky, které já dělám, budete i vy dělat. Budu s vámi. Ještě maličko a oni mě více neuvidí, protože se zorganizují a rozptýlí se. Ale vy mě budete vidět, protože budu s vámi. Budu dokonce ve vás, do skonání světa.“ A On řekl, že svoje rozhořčení vyleje na ně po skonání času. Je to tak!

Ó, Bože! Kým je ten jezdec na bílém koni? Nejste slepí. Vidíte kdo to je. To je antikrist, tento svůdný duch, který vyšel a vloudil se dovnitř. Podívejte, Bůh to jednoduše opakuje. Ukazujte ho jako muže, který vyjel na bílém koni s lukem a bez šípů. On je podvodník. On nemá žádnou sílu.

181 Říkáte: „Moc církve...“ Kde ona je? Co oni dělají? Oni říkají: „My jsme tou původní církví.“ Původní církev vymítala ďábly, uzdravovala nemocné a křísila mrtvé, měla vidění a všechno možné. Kde to je nyní? Vidíte, je to podvodník. Luk bez šípů. Je to tak.

182 Ale pohledte, když přichází Kristus, z jeho úst vychází meč jak světlo blesku. Vychází a stráví své protivníky a vyhodí ďábly. Všechno ostatní je rovněž odřato. A přichází oblečen rouchem nasáklým krví a jeho jméno je „Slovo Boží.“ Amen. Zde přichází se svou armádou, přichází z nebe.

183 Ten jezdec na bílém koni byl po celou dobu na zemi. On se z antikrista proměňuje na něco jiného. Opravdu, on se stává falešným prorokem. Vidíte, začíná jako antikrist, duch. Pak se stává falešným prorokem. Později, když ďábel je svržen, ďábel se do něj vtělí. Tři stupně: za prvé, on je ďáblem od prvopočátku — duchem ďáblovým; pak se stává falešným prorokem, učitelem falešné nauky; další věc, on se stává samotným ďáblem, vtěluje se. Zde ho máte. V té stejné době, kdy ďábel spadne z nebe a zosobňuje se s člověkem, Duch Svatý jde nahoru, a ten přichází dolů zosobněný v člověku. Ó, aj! Jaký je to čas!

184 Zítra večer, bude-li vůle Boží, druhá pečeť. Milujete Jež? Nuže, věříte tomu? (Právě jsem zastavil pásku.) Já si za to své schytám, víte, očekávám to. Dovol mi něco říct, bratře. Konečně jednou v životě jsem se dozvěděl, proč mě Duch vždycky varoval před tou organizací.

185 Jsem vděčný Bohu za to, že mi tyto věci ukázal. Víím, že to je pravdivé. Zde to je, zde to je zjevené. Zde on projíždí napříč těmi věky a přichází až sem a odhaluje se tak dokonale, jak je to jen možné. To je on. Nejsme tedy ohledně toho svedeni. Teď máte otevřené oči. Zdržujte se od takových nesmyslů. Milujte Pána z celého vašeho srdce a držte se Jež. Ano, přátelé. Vyjděte z Babylona!

www.messagehub.info

Kázání

William Mariona Branham

„...ale ve dnech hlasu...“ Zjevení 10:7